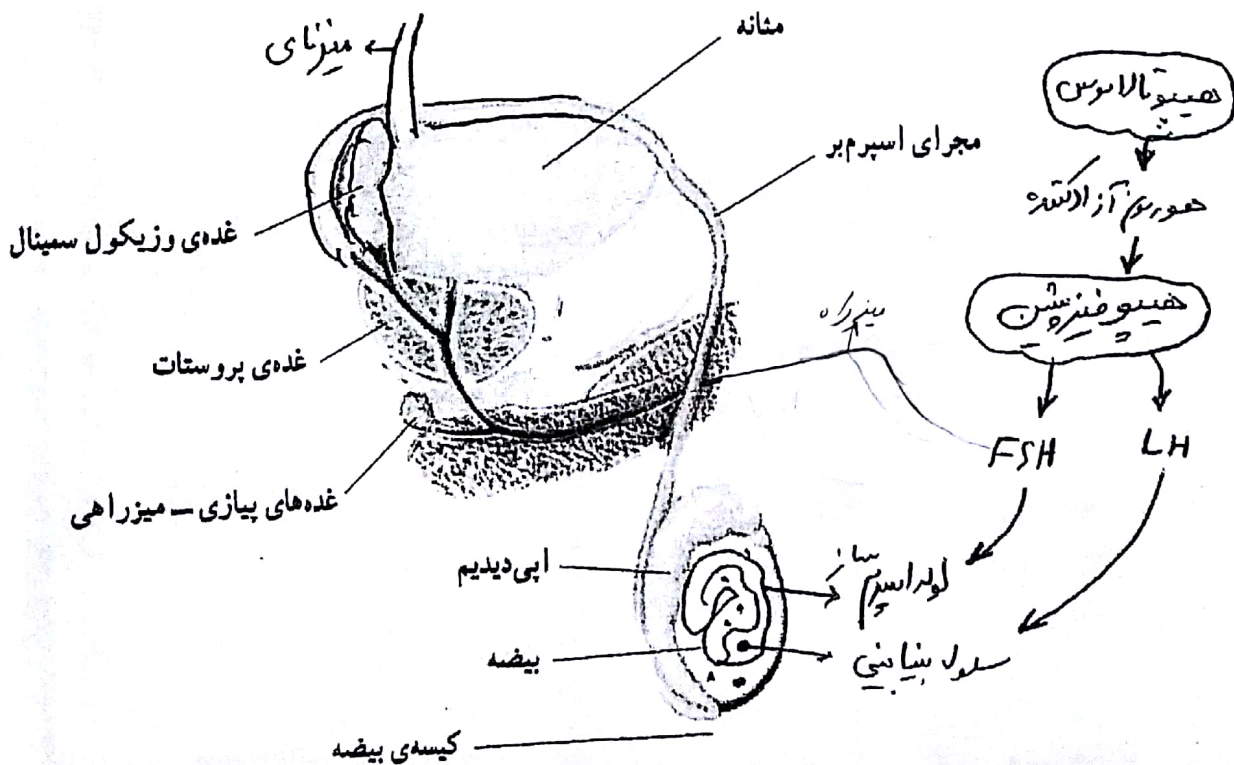

فصل ۷ : تولید مثل

دستگاه تولید مثلی مرد

این دستگاه شامل اندامهایی است که مجموعاً نقش‌های زیر را بر عهده دارند
 ۱- کار اصلی این دستگاه، تولید یاخته جنسی نر یا اسپرم است. اسپرم‌ها در یک جفت بیضه یا همان غدد جنسی نر تولید می‌شوند. ۲- ایجاد محیطی مناسب برای نگه‌داری از آن‌ها ۳- انتقال اسپرم‌ها به خارج از بدن ۴- تولید هورمون جنسی مردانه (تستوسترون)

نکته ۱: بیضه‌ها درون کیسه بیضه قرار دارند. محل طبیعی کیسه بیضه خارج و پایین محوطه شکمی است. قرارگیری کیسه بیضه خارج از محوطه شکمی باعث می‌شود دمای درون آن حدود سه درجه پایین‌تر از دمای بدن قرار گیرد. این دما برای فعالیت بیضه‌ها و تمایز صحیح اسپرم‌ها ضروری است. علاوه بر این، وجود شبکه‌ای از رگ‌های کوچک در کیسه بیضه نیز به تنظیم این دما کمک می‌کند. در بیضه‌ها تعداد زیادی لوله‌های پر پیچ و خم به نام لوله‌های اسپرم‌ساز وجود دارد. درون این لوله‌ها از هنگام بلوغ تا پایان عمر، اسپرم تولید می‌شود. در بین لوله‌های اسپرم‌ساز یاخته‌های بینابینی (سلول‌های لایدیک) قرار دارند که نقش ترشح هورمون جنسی نر (تستوسترون) را بر عهده دارند.

اندام های ضمیمه (کمکی)

الف) اپی دیدیم (خاک):

پس از تولید اسپرم در لوله های اسپرم ساز، آنها از بیضه خارج و به درون لوله ای پیچیده و طویل به نام اپیدیدیم (خاک) منتقل می شوند. این اسپرم ها ابتدا قادر به حرکت نیستند و باید حداقل ۱۸ ساعت در آنجا بمانند تا توانایی تحرک در آنها ایجاد شود. اسپرم های متحرک از هر اپیدیدیم وارد یک عدد مجرای اسپرم بر (مجرای دفران) می شوند و دو مجرای اسپرم بر در زیر مثانه وارد غده پروستات شده و به میزراه متصل می شوند.

ب) لوله ی دفران (مجرای اسپرم بر یا زامه بر):

اسپرم ها پس از بلوغ از اپی دیدیم وارد لوله ی طویل دیگری به نام اسپرم بر (زامه بر) می شوند. از هر بیضه یک لوله ی اسپرم بر خارج و وارد محوطه شکمی می شود. هر کدام از لوله های اسپرم بر در حین عبور از کنار و پشت مثانه ترشحات غده وزیکول سمینال (گشناب دان) را دریافت می کند. دو مجرای اسپرم بر در زیر مثانه وارد غده پروستات شده و به میزراه متصل می شوند.

ج) غدد وزیکول سمینال (گشناب دان):

یک جفت غده (۲ عدد) در پشت مثانه و جلوی راست روده (بین مثانه و راست روده) قرار دارد. ترشحات آن وارد مجرای اسپرم بر می شود. این غدد، مایعی غنی از فروکتوز را به اسپرم ها اضافه می کنند. فروکتوز انرژی لازم برای فعالیت اسپرم ها را فراهم می کند. توجه کنید که اسپرم وارد این غده نمی شود یعنی درون این غده اسپرم یافت نمی شود.

د) غده پروستات: تعداد آن یک عدد است، درست زیر مثانه است، در انسان به اندازه یک گردو است و حالتی اسفنجی دارد. این غده با ترشح مایعی شیری رنگ و قلیایی به خنثی کردن مواد اسیدی موجود در مسیر عبور اسپرم به سمت گامت ماده، کمک می کند.

ه) غدد پیازی میزراهی: بعد از پروستات، یک جفت (دو عدد) غده به نام پیازی میزراهی نیز به میزراه متصل می شوند. این غده ها که به اندازه نخود فرنگی اند، ترشحات قلیایی و روان کننده های را به مجرا اضافه می کنند. به مجموع ترشحات سه نوع غده یاد شده که اسپرم ها را به بیرون از بدن منتقل می کنند، مایع منی گفته می شود.

نکته ۱: اسپرم ها در لوله اسپرم ساز، تولید می شوند و در همان جا تاژکدار می شوند ولی تاژک این اسپرم ها در لوله ی اسپرم ساز قدرت تحرک ندارند. اسپرم ها بعد از ورود به اپی دیدیم قدرت تحرک خود را پیدا می کنند و در اپی دیدیم ذخیره می شوند.

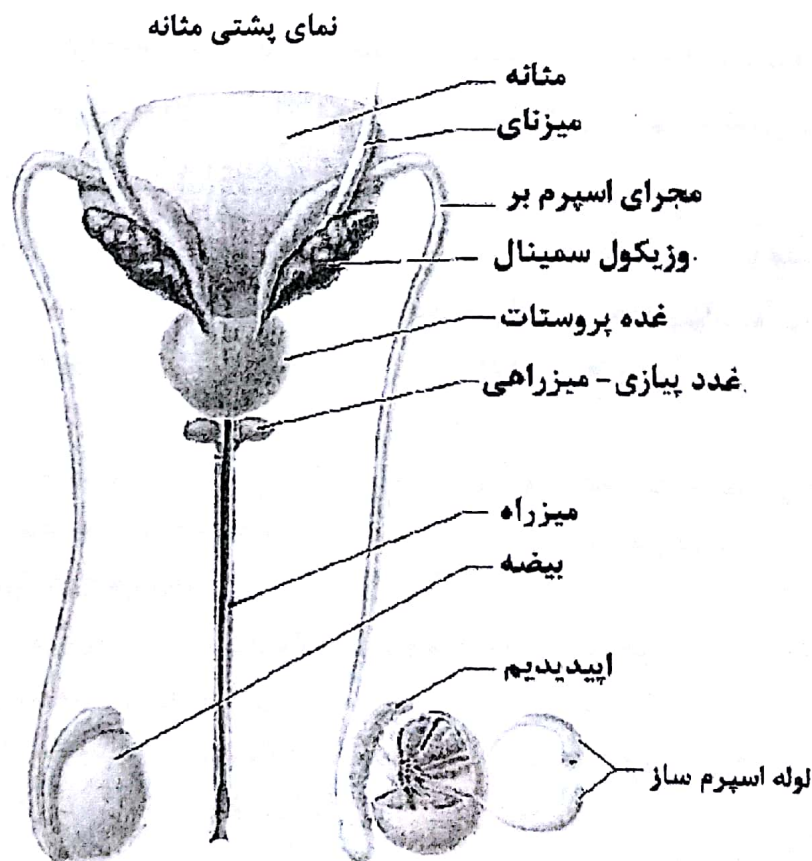
نکته ۲: هر اپی دیدیم یک عدد لوله ی پریبیج و خم داخل کیسه ی بیضه است. اپیدیدیم روی بیضه قرار دارد (نه در داخل بیضه). اسپرم ها در اپی دیدیم بالغ می شوند، بلوغ شامل قدرت حرکت و قدرت باروری اسپرم ها است. اسپرم های موجود در اپی دیدیم قدرت تحرک متفاوتی دارند. اگر اپی دیدیم آسیب ببیند تولید اسپرم تغییر نمی کند ولی چون اسپرم ها بالغ نمی شوند فرد عقیم می شود.

نکته ۳: توجه کنید که اپیدیدیم توانایی تولید اسپرم را ندارد. یعنی برخی لوله‌های پرپیچ و خم واقع در کیسه‌ی بیضه، اسپرم تولید نمی‌کنند.

نکته ۴: محل بلوغ و محل تولید اسپرم با هم متفاوت است. توجه کنید در اپی دیدیم و وزیکول سمینال و پروستات و غدد پیازی میزراهی، اسپرماتوگونی و اسپرماتوسیت و اسپرماتید و سلول بینابینی و سلول سرتولی یافت نمی‌شود. در این‌ها اسپرم و تستوسترون تولید نمی‌شود.

نکته ۵: هر کدام از لوله‌های اسپرم بر (مجرای دفران) در حین عبور از کنار و پشت مثانه از جلوی میزنای عبور می‌کنند، سپس دو مجرای اسپرم بر در زیر مثانه وارد غده پروستات شده و به میزراه متصل می‌شوند. مجرای دفران از داخل پروستات عبور می‌کند ولی دقت کنید که اسپرم‌ها وارد غده پروستات و وزیکول سمینال و پیازی میزراهی نمی‌شوند. بلکه ترشحات این غدد وارد مجرا می‌شوند.

نکته ۶: پروستات و وزیکول سمینال و پیازی میزراهی غدد برون ریز هستند. سلول‌های ترشحی آن‌ها بافت پوششی تمایز یافته هستند که فضای بین سلولی اندک دارند و این سلول‌ها بر روی غشای پایه مستقر هستند. ترشحات خود به درون ساختارهای لوله مانند به نام مجرا می‌کنند. توجه کنید که ترشحات خود را وارد مایع بین سلولی (محیط داخلی) نمی‌کنند.

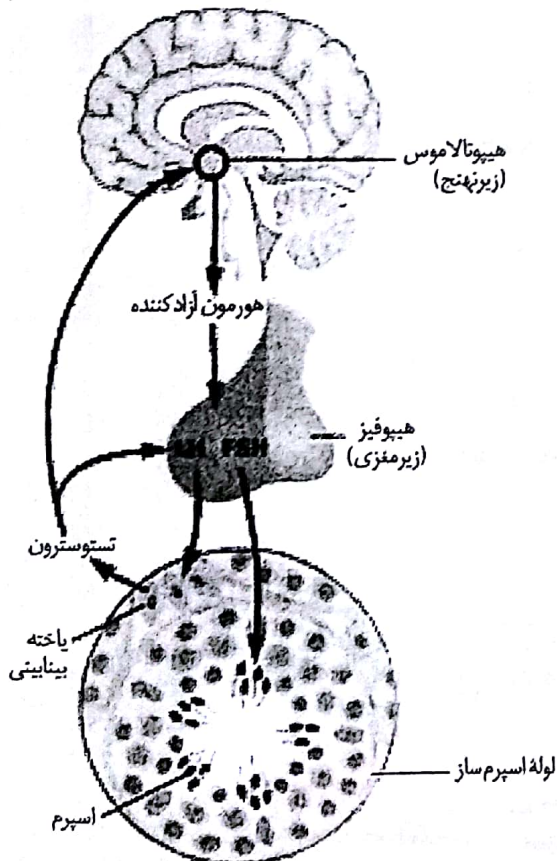

هورمون‌ها، فعالیت دستگاه تولید مثل در مرد را تنظیم می‌کنند.

از بخش پیشین هیپوفیز (غده زیرمغزی) دو هورمون محرک غدد جنسی به نام هورمون محرک فولیکولی «FSH» و لوتئین هورمون «LH» ترشح می‌شود. اگرچه نام این هورمون‌ها به فعالیت آنها در جنس ماده مرتبط است، اما وجود آنها برای فعالیت دستگاه تولید مثل در مرد نیز ضروری است. در مردان FSH، یاخته‌های سرتولی را تحریک می‌کند تا تمایز اسپرم را تسهیل کنند، و LH یاخته‌های بینابینی را تحریک می‌کند تا هورمون تستوسترون را ترشح کنند. همان‌طور که می‌دانید تستوسترون ضمن تحریک رشد اندام‌های مختلف به ویژه ماهیچه‌ها و استخوان‌ها، باعث بروز صفات ثانویه در مردان می‌شود؛ مثل بم شدن صدا، روییدن مو در صورت و قسمت‌های دیگر بدن. تنظیم میزان ترشح این هورمون‌ها با سازوکار بازخورد منفی انجام می‌شود.

نکته ۱: یاخته‌های بینابینی (سلول‌های لاییدیک): سلول‌های سوماتیک دیپلوئید و درون‌ریز هستند که در بین لوله‌های اسپرم‌ساز قرار دارند. این سلول‌ها تحت تأثیر LH تحریک می‌شوند و هورمون تستوسترون می‌سازند و ترشح می‌کنند. توجه کنید که سلول‌های بینابینی، برای FSH گیرنده ندارند و این سلول‌ها توانایی میوز و جدا کردن کروموزوم‌های هم‌تار ندارند، این سلول‌ها اسپرم نمی‌سازند ولی چون تستوسترون ترشح می‌کنند در تحریک سلول‌های اسپرم‌ساز و افزایش تولید اسپرم نقش دارند. توجه کنید که لوله‌های اسپرم‌ساز، تستوسترون نمی‌سازند.

نکته ۲: یاخته‌های سرتولی: که در دیواره لوله‌های اسپرم‌ساز وجود دارند. هورمون FSH، یاخته‌های سرتولی را تحریک می‌کند. ترشحات سلول‌های سرتولی تمایز اسپرم‌ها را هدایت و تسهیل می‌کنند. در ضمن این یاخته‌ها در هم‌هی‌مراحل اسپرم‌زایی، پشتیبانی، تغذیه، یاخته‌های جنسی و نیز بیگانه‌خواری باکتری‌ها را برعهده دارند.

نکته ۳ : هیپوتالاموس (زیرنهنج) با ترشح هورمون آزاد کننده باعث تنظیم ترشح LH و FSH می شود و هیپوفیز پیشین (زیر مغزی) با ترشح LH و FSH، مستقیماً اعمال بیضه را کنترل می کند. توجه کنید که اعمال بیضه اساساً توسط هیپوتالاموس (سیستم عصبی مرکزی) کنترل می شود.

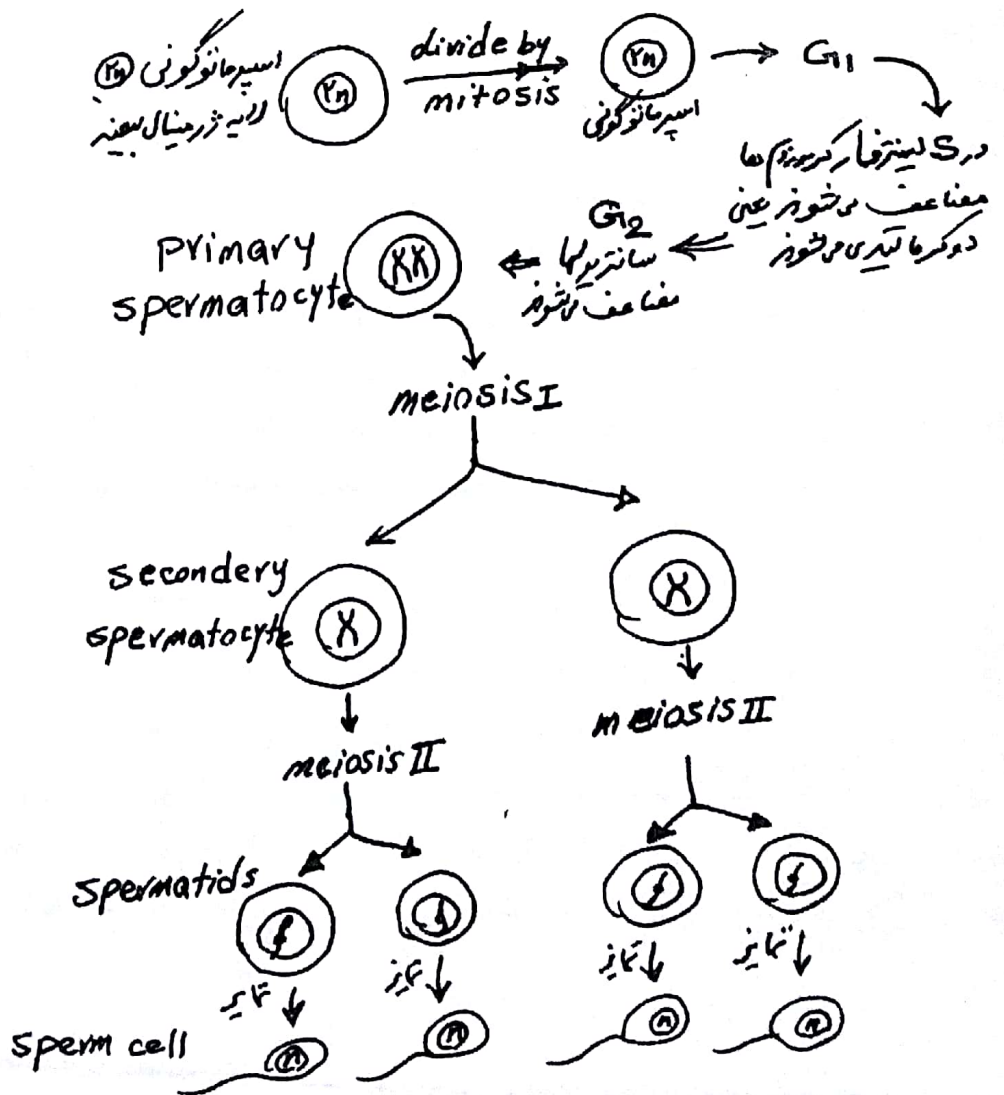
نکته ۴ : LH (هورمون لوتئینی کننده): یک هورمون پلی پپتیدی است. از هیپوفیز پیشین ترشح می شود و در غشای سلول های بینابینی بیضه گیرنده دارد و ترشح تستوسترون را تحریک می کند. LH در لوله های اسپرم ساز گیرنده ندارد. ولی با افزایش ترشح تستوسترون می تواند طور غیر مستقیم در تولید اسپرم نقش داشته باشد.

نکته ۵ : FSH (محرک فولیکولی): هورمون پلی پپتیدی است. از هیپوفیز پیشین ترشح می شود به همراه تستوسترون، تولید اسپرم را در برخی سلول های لوله اسپرم ساز تحریک می کنند. بدون FSH تبدیل اسپرماتید به اسپرم متوقف می شود. همه مراحل اسپرمزایی، همه سلول های هاپلوئید موجود در لوله اسپرم ساز اساساً تحت تأثیر فعالیت هورمون های هیپوتالاموس - هیپوفیزی قرار دارند.

نکته ۶ : تنظیم میزان ترشح LH و FSH با سازوکار بازخورد منفی انجام می شود. هورمون تستوسترون در هیپوفیز و هیپوتالاموس گیرنده دارد. و باعث کاهش ترشح هورمون آزاد کننده از هیپوتالاموس و کاهش ترشح LH از هیپوفیز پیشین می شود.

اسپرماتوزنز (اسپرم زایی یا زامه زایی)

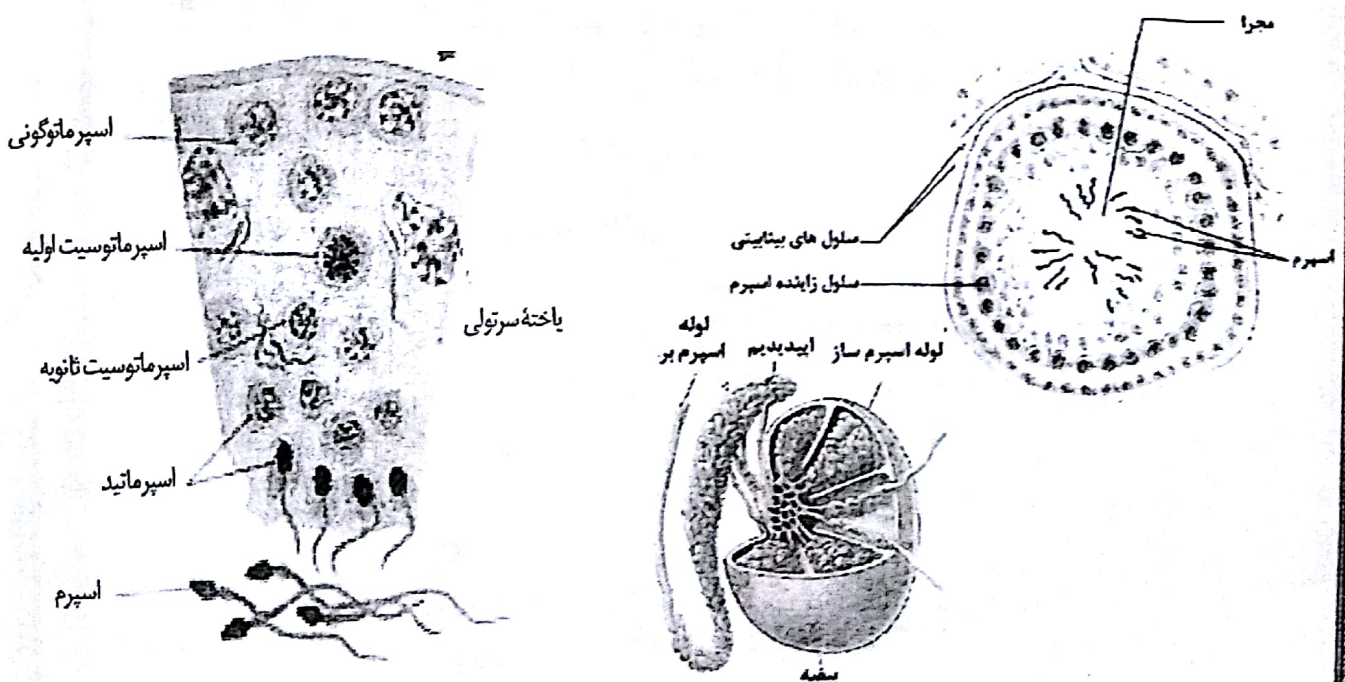
دیواره لوله های زامه ساز (اسپرم ساز) یاخته های زاینده ای دارد که به این یاخته ها اسپرماتوگونوئ (زامه زا) گفته می شود. این یاخته ها که نزدیک سطح خارجی لوله ها قرار گرفته اند، ابتدا با میتوز تقسیم می شوند یکی از یاخته های حاصل از میتوز در لایه زاینده می ماند که لایه زاینده حفظ شود. یاخته دیگر که اسپرماتوسیت اولیه (زام یاخته اولیه) نام دارد، با تقسیم میوز ۱ دو یاخته به نام اسپرماتوسیت ثانویه تولید می کند. این یاخته ها هاپلوئیدند، ولی کروموزوم های آن دو کروماتیدی اند. هر کدام از این یاخته ها با انجام میوز ۲، دو عدد اسپرماتید (زام یاخته) ایجاد می کنند. این یاخته ها نیز هاپلوئید، ولی تک کروماتیدی اند. بنابراین، از یک یاخته اسپرماتوسیت اولیه، چهار اسپرماتید حاصل می شود. تمایز گامت ها در دیواره لوله از خارج به سمت وسط لوله انجام می شود. همه یاخته های زاینده به همین صورت عمل می کنند تا تعداد زیادی گامت درون لوله های اسپرم ساز تولید شود. اسپرماتیدها در حین حرکت به سمت وسط لوله های اسپرم ساز تمایزی در آنها رخ می دهد تا به اسپرم (زامه) تبدیل شوند. به این صورت که یاخته ها از هم جدا و تازک دار می شوند؛ سپس مقدار زیادی از سیتوپلاسم خود را از دست می دهند. هسته آن فشرده شده در سر به صورت مجزا قرار می گیرد و یاخته حالت کشیده پیدا می کند.

نکته ۱: **یاخته‌های سرتولی:** در دیواره لوله های اسپرم‌ساز وجود دارند. هورمون FSH، یاخته های سرتولی را تحریک می کند. ترشحات سلول های سرتولی تمایز اسپرم‌ها را هدایت و تسهیل می کنند. در ضمن این یاخته‌ها در همی مراحل اسپرم‌زایی، پشتیبانی، تغذیه، یاخته‌های جنسی و نیز بیگانه خواری باکتری‌ها را بر عهده دارند.

نکته ۲: **اسپرماتوگونی (یاخته‌های زامه زا):** سلول های دیپلوئید هستند در دیواره داخلی لوله‌ی اسپرم‌ساز (لایه‌ی زاینده یا ژرمینال بیضه) قرار دارند و بعد از بلوغ تحت تأثیر ترشحات سلول‌های سرتولی با میتوز تقسیم می شوند یکی از یاخته های حاصل از میتوز در لایه زاینده می ماند که لایه زاینده حفظ شود. یاخته دیگر اسپرماتوسیت اولیه (زام یاخته اولیه) نام دارد. اسپرماتوگونی‌ها در مرحله‌ی S اینترفاز کروموزوم‌های تک کروماتیدی خود را مضاعف کنند و در مرحله‌ی آنافاز کروموزوم‌های مضاعف شده را تک کروماتیدی می کنند. سلول‌های اسپرماتوگونی تقسیم میوز را انجام نمی دهند. بنابراین هنگام تقسیم اسپرماتوگونی تتراد (ساختار چهار کروماتیدی) تشکیل نمی شود و کراسینگ‌آور و جدا شدن کروموزوم هم‌تا رخ نمی دهد. این سلول‌ها خارجی ترین سلول‌ها در لوله اسپرم‌ساز هستند و به دیواره لوله‌ی اسپرم‌ساز نزدیک‌ترند. این سلول‌ها در اپیدیم یافت نمی شوند.

نکته ۳: **اسپرما توسیت اولیه (زام یاخته اولیه):** حاصل میتوز است و از سلول‌های اسپرماتوگونی به وجود می آیند. این سلول‌ها دیپلوئید (دولاد) و دی کروماتیدی هستند. در دیواره داخلی لوله‌ی اسپرم‌ساز قرار دارند. هر کدام از این سلول‌ها درون هسته خود ۴۶ کروموزوم (قام‌تن) دو کروماتیدی دارند، یعنی ۹۲ کروماتید (۹۲ مولکول DNA) یا ۱۸۴ زنجیره پلی نوکلئوتیدی خطی دارند. این سلول‌ها میوز یک را انجام می دهند یعنی در پروفاز ۱ تشکیل ساختار چهار کروماتیدی (تتراد) می دهند و می توانند در پروفاز یک می توانند در معرض پدیده‌ی کراسینگ‌آور (تبادل قطعه بین دو کروموزوم هم‌تا) قرار گیرند و می توانند در آنافاز یک کروموزوم‌های هم‌تا را از هم جدا کنند (قانون اول مندل).

نکته ۴: اسپرما توسیت ثانویه (زام یاخته ثانویه) : حاصل میوز یک هستند. سلول های هاپلوئید (تک لاد) و دو کروماتیدی هستند. هر کدام از این سلول ها درون هسته خود ۲۳ عدد کروموزوم غیر همتا (۴۶ کروماتید یا ۴۶ مولکول DNA) یا ۹۲ زنجیره پلی نوکلئوتیدی دارند. این سلول ها حاصل میوز یک هستند ولی خودشان ، میوز ۲ را انجام می دهند و در مرحله آنافاز II کروماتیدهای خواهری را از هم جدا می کنند. این سلول ها توانایی تک کروماتیدی کردن کروموزوم های مضاعف شده (دو کروماتیدی) را دارند. ولی چون میوز I را انجام نمی دهند توانایی جدا کردن کروموزوم همتا و توانایی تشکیل تتراد و توانایی کراسینگ آور را ندارند.

نکته ۵: اسپرما تید (زام یاختک) : اسپرما تید حاصل میوز II است. اسپرما تید تحت تأثیر ترشحات یاخته های سرتولی تمایز پیدا می کند و به اسپرم تبدیل می شود. اسپرما تید هاپلوئید و تک کروماتیدی است. هر کروموزوم آن، دو رشته پلی نوکلئوتیدی DNA دارد. هر اسپرما تید درون هسته خود ۲۳ کروموزوم غیر همتا یا ۲۳ کروماتید (۲۳ مولکول DNA) یا ۴۶ زنجیره پلی نوکلئوتیدی دارد. اسپرما تید توانایی میتوز و سیتو کینز ندارد یعنی توانایی دو کروماتیدی کردن کروموزوم های خود را ندارند. توانایی ناپدید کردن غشای هسته را ندارد. توانایی مضاعف کردن سانتریول و کروموزوم های خود را ندارند.

نکته ۶: اسپرما تیدها در حین حرکت به سمت وسط لوله های اسپرم ساز تمایزی در آنها رخ می دهد تا به اسپرم (زامه) تبدیل شوند. به این صورت که یاخته ها از هم جدا و تاژک دار می شوند؛ سپس مقدار زیادی از سیتوپلاسم خود را از دست می دهند. هسته آن فشرده شده در سر به صورت مجزا قرار می گیرد و یاخته حالت کشیده پیدا می کند.

نکته ۷: اسپرم (زامه)؛ سلول های هاپلوئید و تک کروماتیدی هستند. اسپرم ها در وسط لوله اسپرم ساز از تمایز (نه از سیتو کینز) اسپرما تیدها به وجود می آیند. اسپرم ها در لوله اسپرم ساز تاژک دارند ولی این تاژک ها قدرت تحرک ندارند. اسپرم ها قدرت تحرک و بارور کردن اووسیت را در اپی دیدیم به دست می آورند.

نکته ۸: توجه کنید که در لوله های اپی دیدیم، اسپرما توگونی و اسپرما توسیت و اسپرما تید یافت نمی شود در روند تبدیل اسپرما توسیت اولیه به اسپرم تتراد، کراس، جدا شدن کروموزوم همتا داریم ولی در تبدیل اسپرما توسیت ثانویه به اسپرم تتراد، کراس، جدا شدن کروموزوم همتا نداریم. در روند تبدیل اسپرما توسیت اولیه به اسپرم، کروموزوم ها مضاعف نمی شوند یعنی کروموزوم ها دو کروماتیدی نمی شود.

نکته ۹: در اسپرما توسیت ثانویه همانند اسپرما توسیت اولیه یعنی در هر اسپرما توسیتی هر کروموزوم دو کروماتیدی است یعنی هر کروموزوم آن چهار رشته پلی نوکلئوتیدی دارد. هر اسپرما توسیتی با تقسیم خود سلول های هاپلوئید می سازد. هر اسپرما توسیتی دارای ژن یا ژن های سازندهی تاژک و هموگلوبین است، چون ژن های سازنده تاژک روی کروموزوم های غیر جنسی قرار دارند.

نکته ۱۰: اسپرما توسیت ثانویه و اسپرما تید و اسپرم برخلاف اسپرما توسیت اولیه فاقد کروموزوم همتا هستند، توانایی تشکیل ساختار چهار کروماتیدی (تتراد) و توانایی کراس و جدا کردن کروموزوم های همتا را ندارد.

نکته ۱۱: همه ی اسپرما توسیت های اولیه هم کروموزوم X و هم Y را دارند ولی ۵۰ درصد اسپرما توسیت های ثانویه و اسپرما تیدها و اسپرم ها فاقد کروموزوم X هستند. بنابراین برخی اسپرما توسیت ها فاقد کروموزوم X هستند. یعنی برخی ژن جهش یافته توسط برخی اسپرما توسیت ها به نسل بعد منتقل نمی شود.

نکته ۱۱: از هر اسپرماتوسیت اولیه چهار گامت (از دو نوع) ایجاد می‌شود ولی اگر کراس رخ داده باشد، چهار گامت از چهار نوع ایجاد می‌شود. توجه کنید از اسپرماتوسیت ثانویه دو عدد اسپرم از یک نوع ایجاد می‌شود ولی اگر قبلاً کراس رخ داده باشد دو نوع گامت ایجاد می‌شود. اگر ال‌ها از یک نوع باشند کراس منجر به ایجاد تنوع نمی‌شود.

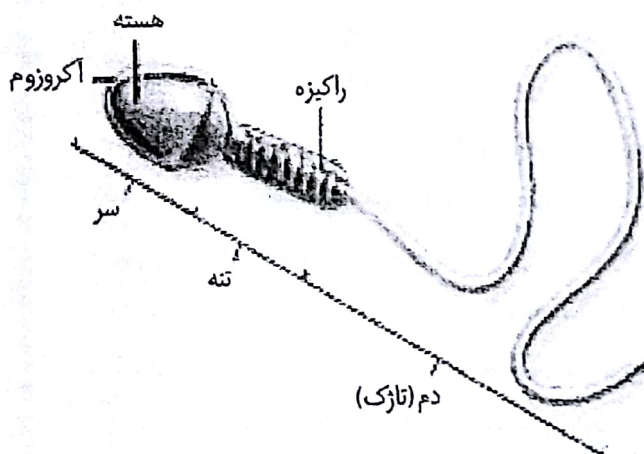
ساختار اسپرم: اسپرم ها سه قسمت سر، تنه و دم دارند.

۱- سر: سر دارای یک هسته بزرگ، مقدار کمی سیتوپلاسم و کیسه‌ای پر از آنزیم به نام آکروزوم (تارک تن) است. آکروزوم کلاه مانند و در جلوی هسته قرار دارد. آنزیم‌ها به اسپرم کمک می‌کنند تا بتواند در لایه‌های حفاظت کننده اووسیت نفوذ کند. آنزیم‌های آکروزوم توسط ریبوزوم‌های روی شبکه آندوپلاسمی زیر ساخته می‌شوند. سپس وارد شبکه آندوپلاسمی زیر می‌شوند. این آنزیم‌ها توسط کیسه‌هایی وارد گلژی می‌شوند و پس از نشانه گذاری درون کیسه‌ای به نام آکروزوم قرار می‌گیرند. بنابراین منشأ غشاء آکروزوم از گلژی است.

۲- تنه: در تنه یا قطعه میانی تعداد زیادی میتوکندری (راکیزه) دارد. درون میتوکندری تنفس سلولی انجام می‌شود و انرژی (ATP) لازم برای حرکت تازک تولید می‌شود.

۲- دم: دم ساختار تازک را دارد و با حرکات خود، اسپرم را به جلو می‌راند.

نکته ۶: هسته که دارای ۲۳ عدد کروموزوم (فام تن) تک کروماتیدی است. DNAی سر اسپرم خطی است. ولی DNAی موجود در تنه اسپرم درون میتوکندری قرار دارد و حلقوی است.

دستگاه تولید مثلی زن

این دستگاه مسئول: ۱. تولید یاخته جنسی ماده (تخمک) ۲. انتقال یاخته‌های جنسی ماده به سمت رحم ۳. ایجاد شرایط مناسب برای لقاح اسپرم با اووسیت ۴. حفاظت و تغذیه جنین در صورت تشکیل ۵. تولید هورمون

تخمدان‌ها: غدد جنسی ماده اند که برخلاف بیضه‌ها درون محوطه شکم قرار دارند. تخمدان‌ها با کمک طنابی پیوندی، عضلانی به دیواره خارجی رحم متصل اند.

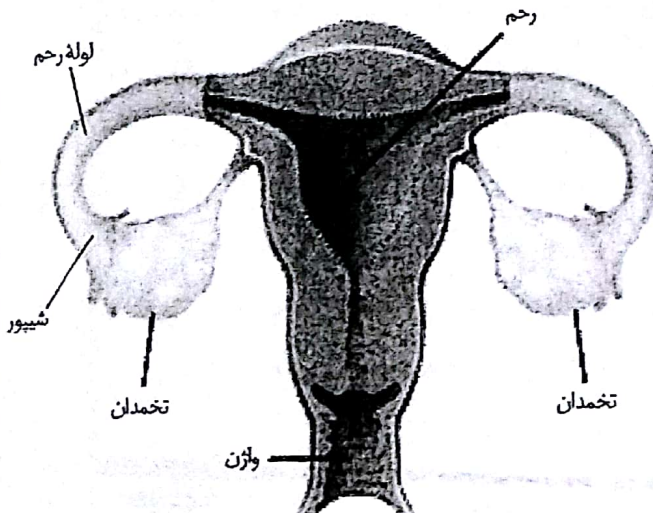
نکته ۱: بخش‌های دیگر دستگاه تولید مثل در زن شامل رحم، لوله‌های رحم (لوله‌های فالوپ)، گردن رحم و واژن (زهره) هستند. رحم، اندام کیسه مانند، گلابی شکل و ماهیچه ای صاف است که جنین درون آن، رشد و نمو می‌یابد. دیواره داخلی رحم یا آندومتر در دوران قاعدگی و بارداری دچار تغییراتی می‌شود. بخش پهن و بالای رحم به دو لوله متصل است که به آنها لوله‌های فالوپ (لوله‌های رحم) می‌گویند. انتهای این لوله‌ها، شیپور مانند و دارای زوائد انگشت مانند است. بافت پوششی داخل لوله‌های رحم مخاطی و مژک دار است. زنش مژک‌های آن، اووسیت را به سمت رحم می‌رانند. بخش پایین رحم، باریک تر شده که به آن گردن رحم می‌گویند. این قسمت به داخل واژن باز می‌شود. واژن محل ورود یاخته‌های جنسی نر، خروج خون قاعدگی و در هنگام زایمان طبیعی، محل خروج جنین است.

نکته ۲: ساختار تخمدان با بیضه تفاوت دارد. درون آن لوله‌های پیچ در پیچ وجود ندارد. درون هر تخمدان نوزاد دختر در حدود یک میلیون اووسیت اولیه (مامه یاخته اولیه) وجود دارد. هر اووسیت را یاخته‌های تغذیه کننده احاطه می‌کنند که به مجموعه آنها فولیکول (انباتک) گفته می‌شود. پس از تولد، تعداد این فولیکول‌ها افزایش نخواهد یافت و به دلایل نامعلومی تعداد زیادی از آنها از بین می‌روند.

دوره جنسی در زنان

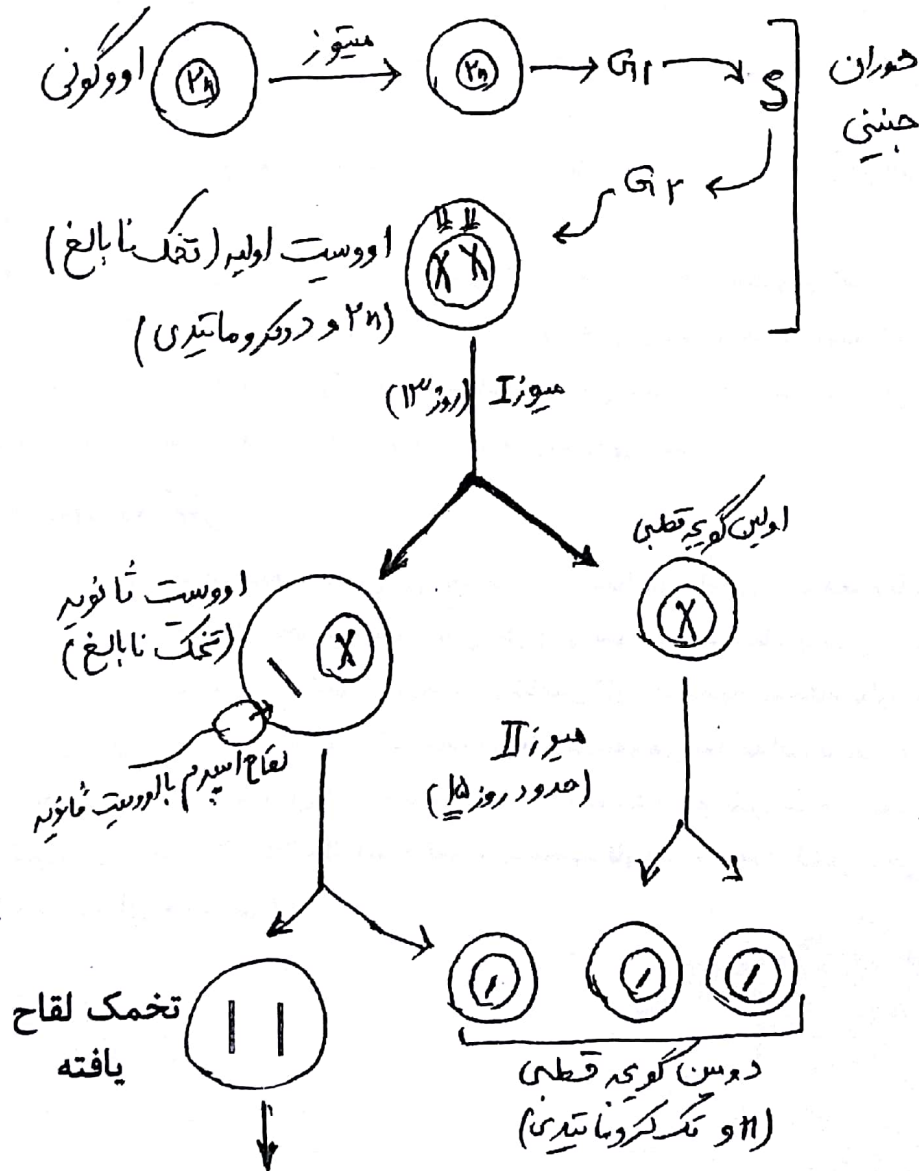
این دوره با قاعدگی یا عادت ماهانه شروع می‌شود که در آن دیواره داخلی رحم همراه با رگ‌های خونی تخریب و مخلوطی از خون و بافت‌های تخریب شده از بدن خارج می‌شود. عادت ماهانه با بلوغ جنسی آغاز می‌شود ابتدا نامنظم، ولی کم کم منظم می‌شود. نظم آن مهم ترین شاخص کارکرد صحیح دستگاه تولید مثلی زن است.

معمولاً در زن‌های سالم بین ۴۵ تا ۵۰ سالگی عادت ماهانه متوقف می‌شود که این پدیده را یائسگی می‌نامند. علت یائسگی از کار افتادن تخمدان‌هاست که زودتر از بقیه دستگاه‌های بدن پیر می‌شوند. پس دوره باروری و تولید مثلی در زن حدود ۳۰ تا ۳۵ سال است. تغذیه نامناسب، کار زیاد و سخت، فشار روحی و جسمی به گونه‌ای چشمگیر از طول این مدت می‌کاهد.

اوورنز (تخمک زایی):

فرایند تخمک زایی از یاخته دیپلوئید و زاینده ای به نام اووگونی (مامه زای) قبل از تولد و از دوران جنینی شروع می شود. مراحل تخمک زایی در دوران جنینی آغاز و پس از شروع میوز در پروفازا ۱ متوقف می شود. با رسیدن به سن بلوغ درون تخمدان هر ماه درون یکی از فولیکول ها، اووسیت اولیه میوز را ادامه می دهد و به اووسیت ثانویه تبدیل می شود، ولی دوباره متوقف شده، یاخته حاصل به صورت اووسیت ثانویه از تخمدان خارج می شود. زوائد انگشت مانند ابتدای لوله رحم در اطراف آن حرکت می کنند و اووسیت ثانویه را به درون لوله رحم هدایت می کنند. در صورتی تقسیم میوز کامل می شود که یاخته جنسی نر به آن برخورد کند و فرایند لقاح آغاز شود. در این حالت، اووسیت ثانویه تقسیم میوز II را تکمیل می کند و تخمک ایجاد می کند که با اسپرم لقاح می یابد و تخم تشکیل می شود. اگر اسپرم با آن برخورد نکند یا لقاح آغاز نشود، اووسیت ثانویه همراه با خون ریزی دوره ای از بدن دفع می شود.

نکته ۱: اووگونی (مامه‌زا) : سلول های دیپلوئید هستند که فقط در دوران جنینی درون تخمدان یافت می‌شوند و با میتوز تکثیر می‌یابند یعنی می‌توانند در مرحله‌ی دوم چرخه سلولی (S اینترفاز) کروموزوم‌های تک کروماتیدی را مضاعف کنند و در مرحله‌ی سوم چرخه سلولی (G_2) سانتربول‌های خود را مضاعف کنند و در مرحله‌ی آنافاز می‌توانند کروموزوم‌های مضاعف شده را تک کروماتیدی کنند. اووگونی بعد از تولد درون تخمدان یافت نمی‌شود چون همه آن‌ها به اووسیت اولیه تبدیل شده‌اند. اووگونی توانایی تقسیم میوز، تشکیل ساختار چهار کروماتیدی (تتراد) و کراسینگ اوور و توانایی جدا کردن کروموزوم‌های همتا را ندارد. توجه کنید که اگر بگویند در ابتدای چرخه قاعدگی اووگونی تحت تأثیر هورمون‌های هیپوفیزی قرار می‌گیرد غلط است چون بعد از تولد اصلاً اووگونی داخل تخمدان یافت نمی‌شود.

نکته ۲: اووسیت اولیه (مامه یاخته اولیه): همه‌ی آن‌ها دیپلوئید و دو کروماتیدی هستند، در پروفاز ۱ قرار دارند. و همه‌ی آن‌ها توسط تعدادی سلول سوماتیک (سلول فولیکولی) احاطه شده‌اند. همه‌ی آن‌ها در دوران جنینی (نه در ابتدای یک چرخه جنسی) به وجود آمده‌اند و میوز I خود را آغاز کرده‌اند و فقط درون تخمدان دیده می‌شوند (در لوله‌ی فالوپ یافت نمی‌شوند). هر کدام از این سلول‌ها درون هسته خود دارای ۴۶ کروموزوم دو کروماتیدی دارند یعنی دارای ۹۲ کروماتید (۹۲ مولکول DNA) یا ۱۸۴ زنجیره پلی نوکلئوتیدی هستند. توجه کنید در یک زن بالغ فقط برخی از اووسیت‌های اولیه، میوز خود را کامل می‌کنند و فقط برخی می‌توانند در واکنش به حد اکثر میزان ترشح LH تقسیم شوند. بنابراین نمی‌توان گفت؛ هر اووسیتی توانایی کامل کردن میوز خود را دارد. چون در سراسر طول زندگی یک زن، تنها ۳۰۰ تا ۴۰۰ اووسیت اولیه وارد میوز می‌شوند. سایر اووسیت‌ها بدون آنکه بالغ شوند، غیرفعال می‌شوند.

نکته ۳: اووسیت ثانویه (مامه یاخته ثانویه) و اولین گویچه قطبی: در اواخر مرحله فولیکولی در واکنش به حداکثر میزان LH (هورمون هیپوفیزی) طی فرایند میوز I درون تخمدان از اووسیت اولیه به وجود می‌آید. در نیمه چرخه قاعدگی (حدود روز ۱۴) از تخمدان آزاد می‌شود. سلول‌هایی که از تخمدان آزاد می‌شوند (اووسیت ثانویه و اولین گویچه قطبی) هاپلوئید و دو کروماتیدی هستند. هر کدام از این سلول‌ها درون هسته خود دارای ۲۳ کروموزوم ۲ کروماتیدی دارند یعنی دارای ۴۶ کروماتید (۴۶ مولکول DNA) یا ۹۲ زنجیره پلی نوکلئوتیدی هستند. این سلول‌ها وارد لوله فالوپ می‌شوند. در لوله‌ی فالوپ اووسیت ثانویه در صورتی تقسیم میوز II خود را کامل می‌کند، که یاخته جنسی نر به آن برخورد کند و فرایند لقاح آغاز شود. در این حالت، اووسیت ثانویه تقسیم میوز II را تکمیل می‌کند، بنابراین فقط برخی از سلول‌های حاصل از میوز I (اووسیت ثانویه) توانایی انجام میوز II را دارند. یعنی فقط برخی از اووسیت‌های ثانویه توانایی تک کروماتیدی کردن کروموزوم‌های مضاعف شده را دارند. اووسیت ثانویه هاپلوئید است و کروموزوم همتا ندارند. توانایی تقسیم میوز I و جدا کردن کروموزوم‌های همتا و توانایی تشکیل تتراد و کراس را ندارند.

نکته ۴: گویچه‌های قطبی به طور طبیعی، نقشی در رشد و نمو ندارند. به ندرت ممکن است اسپرم با گویچه قطبی نیز لقاح یابد و توده‌ی یاخته‌ای بی‌شکلی را ایجاد کند که پس از مدتی از بدن دفع می‌شود.

نکته ۵: اووم (تخمک): این سلول‌ها بعد از آغاز لقاح در اوایل مرحله‌ی لوتئال به دنبال تقسیم میوز ۲ (به دنبال جدا شدن کروماتیدهای خواهری) از اووسیت ثانویه در لوله فالوپ (نه در داخل تخمدان) به وجود می‌آید.

نکته ۶: لقاح موقعی آغاز می شود که غشای یک اسپرم و غشای اووسیت ثانویه با همدیگر تماس پیدا کنند. در این زمان، ضمن ادغام غشای اسپرم با غشای اووسیت، تغییراتی در سطح داخلی اووسیت ثانویه اتفاق می افتد که باعث ایجاد پوششی به نام جدارلقاحی می شود. جدارلقاحی از ورود اسپرم های دیگر به اووسیت ثانویه جلوگیری می کند.

نکته ۷: آنزیم های موجود در آکروزوم اسپرم، لایه ای داخلی شفاف و ژله ای اووسیت ثانویه، (یعنی سلول حاصل از میوز I) را هضم می کند. و هسته خود را وارد اووسیت ثانویه می کند (نه تخمک) توجه کنید که هیچوقت آنزیم های موجود در آکروزوم اسپرم، نمی توانند غشاء سلول حاصل از میوز II (تخمک) را هضم کنند.

نکته ۸: با ورود سر اسپرم به اووسیت اولیه، پوشش هسته ای اسپرم ناپدید می شود و ۲۳ عدد کروموزوم (فام تن) تک کروماتیدی اسپرم به درون سیتوپلاسم اووسیت ثانویه رها می شوند. در همین حال، اووسیت ثانویه، میوز II را تکمیل می کند و به تخمک تبدیل می شود. ضمن میوز II پوشش هسته تخمک نیز ناپدید می شود. بعد از میوز II، دو مجموعه کروموزوم (فام تن) اسپرم و تخمک باهم مخلوط می شوند و پوشش جدیدی اطراف کروموزوم های اسپرم و تخمک را فرامی گیرد و یاخته تخم با ۲۳ جفت کروموزوم شکل می گیرد.

نکته ۹: از تفاوت های اساسی تخمک زایی با اسپرم زایی تقسیم نامساوی سیتوپلاسم است به این صورت که در تخمک زایی پس از هربار تقسیم هسته در میوز تقسیم نامساوی سیتوپلاسم صورت می گیرد؛ در نتیجه یک یاخته ی بزرگ و یک یاخته ی کوچک تر به نام **گویچه قطبی** به وجود می آید. این کار با هدف رسیدن مقدار بیشتری از سیتوپلاسم و اندامک ها به تخمک است تا بتواند در مراحل اولیه رشد و نمو جنین نیازهای آن را برآورده کند.

نکته ۱۰: اووسیت ثانویه برخلاف اووسیت اولیه: ۱- توانایی تشکیل ساختار ۴ کروماتیدی (تتراد) و کراسینگ آور (تبادل قطعه بین دو کروموزوم همتا) را ندارد ۲- فاقد کروموزوم همتا است، توانایی تشکیل تتراد و کراس و جدا کردن کروموزوم های همتا را ندارد. ۳- بعد از بلوغ طی فرایند میوز I در اواخر فاز فولیکولی به وجود می آید. بنابراین نمی توان گفت که هر اووسیتی قبل از تولد به وجود آمده است. ۳- عدد کروموزومی اووسیت ثانویه نصف سلول مولدش است ولی عدد کروموزومی اووسیت اولیه با سلول مولدش یکسان است. ۴- از تخمدان آزاد می شود و در لوله ی فالوپ توانایی لقاح با اسپرم را دارد ولی اووسیت اولیه توانایی خارج شدن از تخمدان را ندارد و توانایی لقاح با اسپرم را ندارد.

نکته ۱۰: اووسیت ثانویه همانند اووسیت اولیه (یعنی در هر اووسیتی): ۱- هر کروموزوم دو کروماتید دارد (یعنی ۴ زنجیره پلی نوکلئوتیدی دارد) ۲- هر دو حاوی ژن یا ژن های سازنده تاژک و هموگلوبین هستند و از نظر نوع ژن ها (محتوای ژنتیکی) یکسان هستند.

نکته ۱۱: در هر اووسیتی همانند هر اسپرماتوسیتی، چون هر کروموزوم دو کروماتیدی است، بنابراین هر کروموزوم ۴ زنجیره ی DNA دارد. چون کروموزوم اتوزوم دارند بنابراین ژن سازنده ی تاژک و مژک و هموگلوبین را دارد. از هر اووسیتی می توان ژن فاکتور ۸ را استخراج کرد ولی برخی اسپرماتوسیت ها چون فاقد کروموزوم X هستند نمی توان ژن فاکتور ۸ را استخراج کرد.

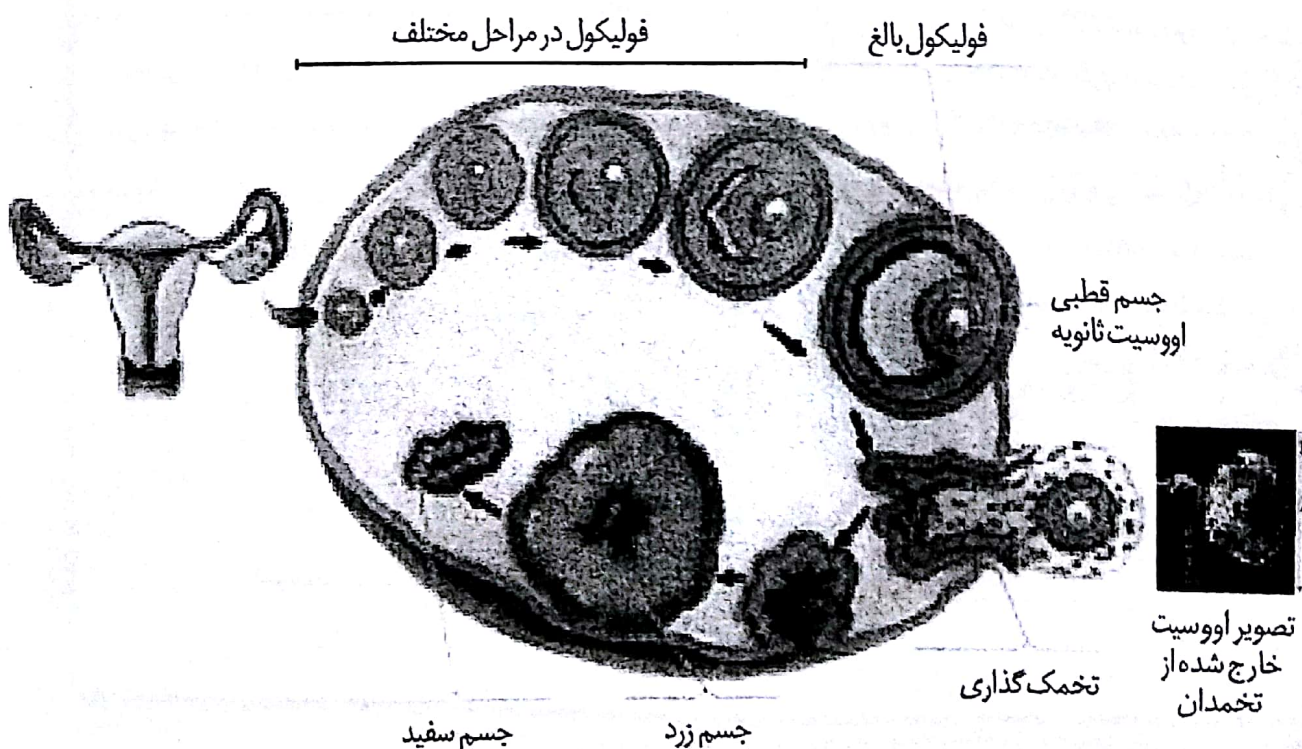
چرخه‌ی رحمی:

نکته ۱: در رحم قاعدگی در روزهای اول هر دوره رخ می‌دهد که به طور متوسط هفت روز طول می‌کشد. پس از آن، دیواره داخلی رحم مجدداً شروع به رشد و نمو می‌کند ضخامت آن زیاد شده و در آن چین خوردگی‌ها، حفرات و اندوخته خونی زیادی به وجود می‌آید.

نکته ۲: رشد و نمو دیواره داخلی تا بعد از نیمه دوره هم ادامه می‌یابد. پس از آن، سرعت رشد آن کم می‌شود ولی فعالیت ترشحاتی در آن افزایش می‌یابد. نتیجه این فعالیت‌ها آماده شدن جدار رحم برای پذیرش و پرورش تخمک لقاح یافته یا همان تخم است.

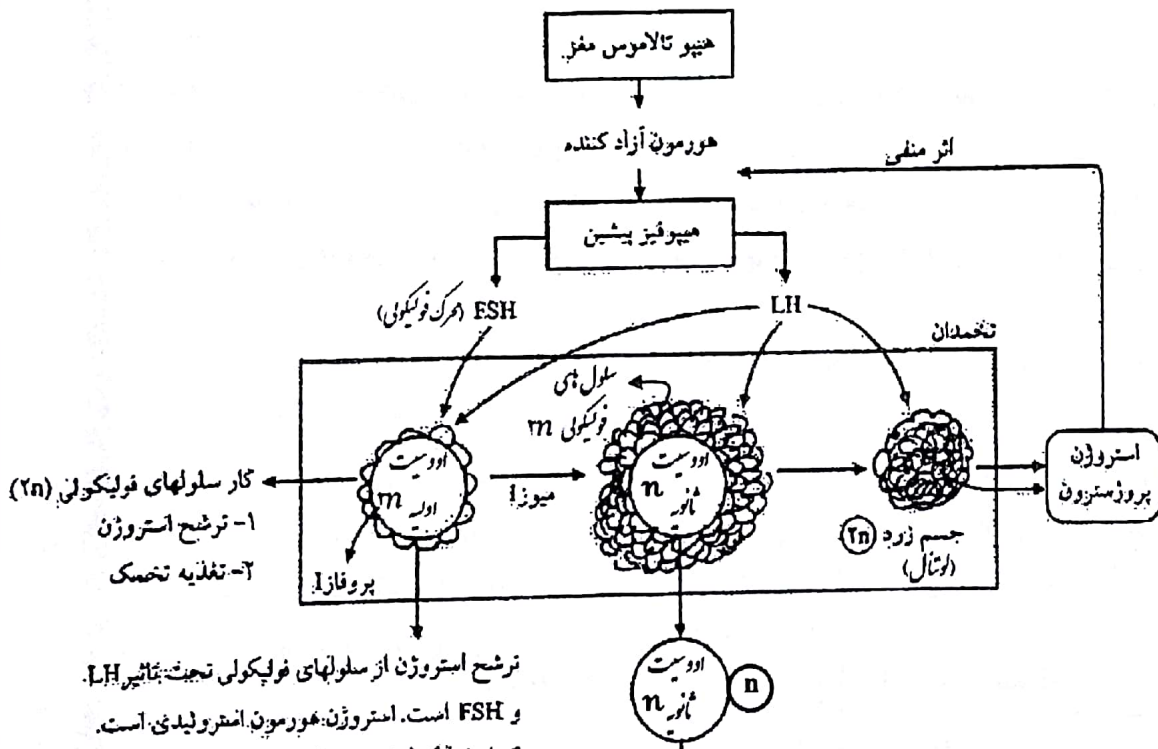
نکته ۳: اگر در حدود نیمه دوره جنسی اسپرم در مجاورت اووسیت ثانویه قرار گیرد، پس از تکمیل مراحل تخمک‌زایی لقاح صورت می‌پذیرد و تخم پس از انجام تقسیماتی در لوله رحمی، در یکی از فرورفتگی‌های جدار رحم جایگزین می‌شود.

نکته ۴: جایگزینی شامل نفوذ جنین به درون جدار رحم و ایجاد رابطه خونی و تغذیه‌ای با مادر است. اگر لقاح صورت نگیرد، اووسیت ثانویه بدون جایگزینی دفع می‌شود و حدود روز بیست و هشتم، تخریب دیواره داخلی و دفع خون (قاعدگی) آغاز می‌شود که شروع دوره جنسی و چرخه رحمی بعدی را نشان می‌دهد. تمام وقایع گفته شده با تأثیر هورمون‌های جنسی زنانه (استروژن و پروژسترون) که از تخمدان‌ها ترشح می‌شوند انجام می‌گیرد.

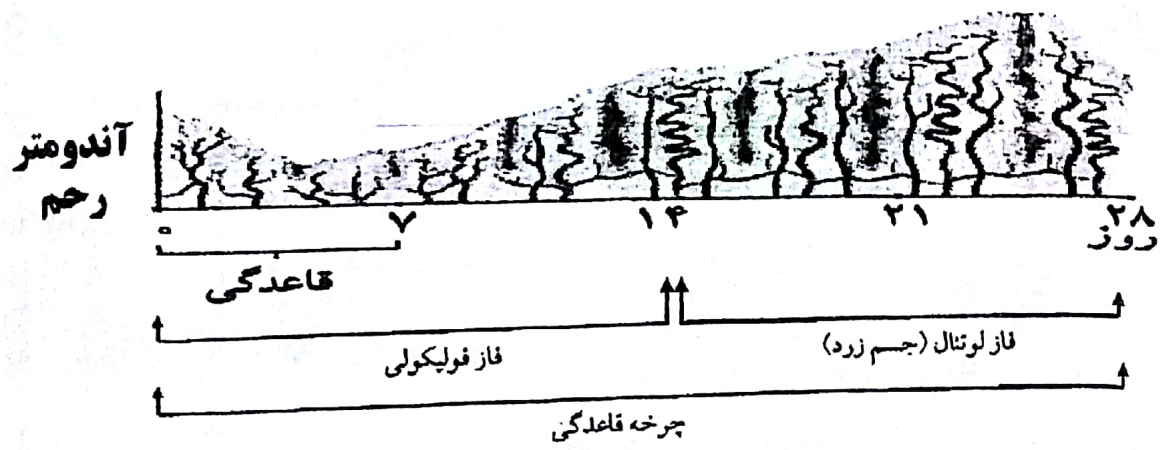

هفته اول فاز فولیکولی؛

سلول های فولیکولی دور اووسیت اولیه از یک سو شرایط رشد و نمو اووسیت درون فولیکول را فراهم می کنند و از سوی دیگر هورمون استروژن ترشح می کنند. در شروع چرخه قاعدگی چون در داخل تخمدان هنوز تعداد سلول های فولیکولی دور تخمک کم است پس ترشح استروژن هم کم است، برای همین دیواره ی رحم ریزش پیدا می کند که به آن خونریزی ماهانه (قاعدگی) می گویند. یعنی چرخه ی جنسی با شروع قاعدگی شروع می شود. در رحم قاعدگی در روزهای اول هر دوره رخ می دهد که به طور متوسط هفت روز طول می کشد. در هفته اول مرحله ی فولیکولی چون مقدار استروژن و پروژسترون خون پایین است بنابراین، بر فعالیت ترشح هیپوفیز پیشین افزوده می شود و مقدار ترشح FSH (هورمون محرک فولیکولی) بالا می رود (FSH بالاتر از LH است). هورمون FSH باعث افزایش لایه های یاخته ای فولیکول می شود. و این یاخته های فولیکولی استروژن ترشح می کنند. و استروژن باعث رشد دیواره رحم می شود.

ترشح استروژن از سلولهای فولیکولی تحت تاثیر LH و FSH است. استروژن هورمون امترولیدی است. که از فولیکولهای در حال رشد ترشح می شود و باعث رشد دیواره رحم و رشد بیشتر فولیکولها می شود.

۲- هفته‌ی دوم فاز فولیکولی:

نکته ۱: در شروع چرخه از هیپوفیز پیشین، هورمون FSH (هورمون محرک فولیکولی) به جریان خون ترشح می‌شود، FSH سبب افزایش ترشح هورمون استروژن از یکی از فولیکول‌ها می‌شود و استروژن خود باعث رشد بیشتر فولیکول و رشد بیشتر دیواره رحم می‌شود، هر چقدر به اواسط چرخه جنسی نزدیک‌تر شویم، تعداد سلول‌های فولیکولی که دور تخمک قرار دارند با تقسیم میتوز افزایش می‌یابند برای همین ترشح استروژن از آنها زیاد می‌شود. از اواخر هفته اول مرحله فولیکولی، به علت افزایش استروژن، دیواره‌ی داخلی رحم (آندومتر) مجدداً شروع به رشد و نمو می‌کند ضخامت آن زیاد شده و در آن چین خوردگی‌ها، حفرات و اندوخته‌ی خونی زیادی به وجود می‌آید. رشد و نمو دیواره داخلی تا بعد از نیمه‌ی دوره هم ادامه می‌یابد. پس از آن، سرعت رشد آن کم می‌شود ولی فعالیت ترشحی در آن افزایش می‌یابد. نتیجه این فعالیت‌ها آماده شدن جدار رحم برای پذیرش و پرورش تخمک لقاح یافته یا همان تخم است.

نکته ۲: در طول هفته‌ی دوم مرحله‌ی فولیکولی همچنان مقدار پروژسترون پایین است. ولی مقدار استروژن رو به افزایش است. در اواخر فاز فولیکولی (حدود روز ۱۳)، استروژن به بالاترین حد خود می‌رسد برای همین اختلاف مقدار استروژن و پروژسترون به بیشترین حد خود می‌رسد.

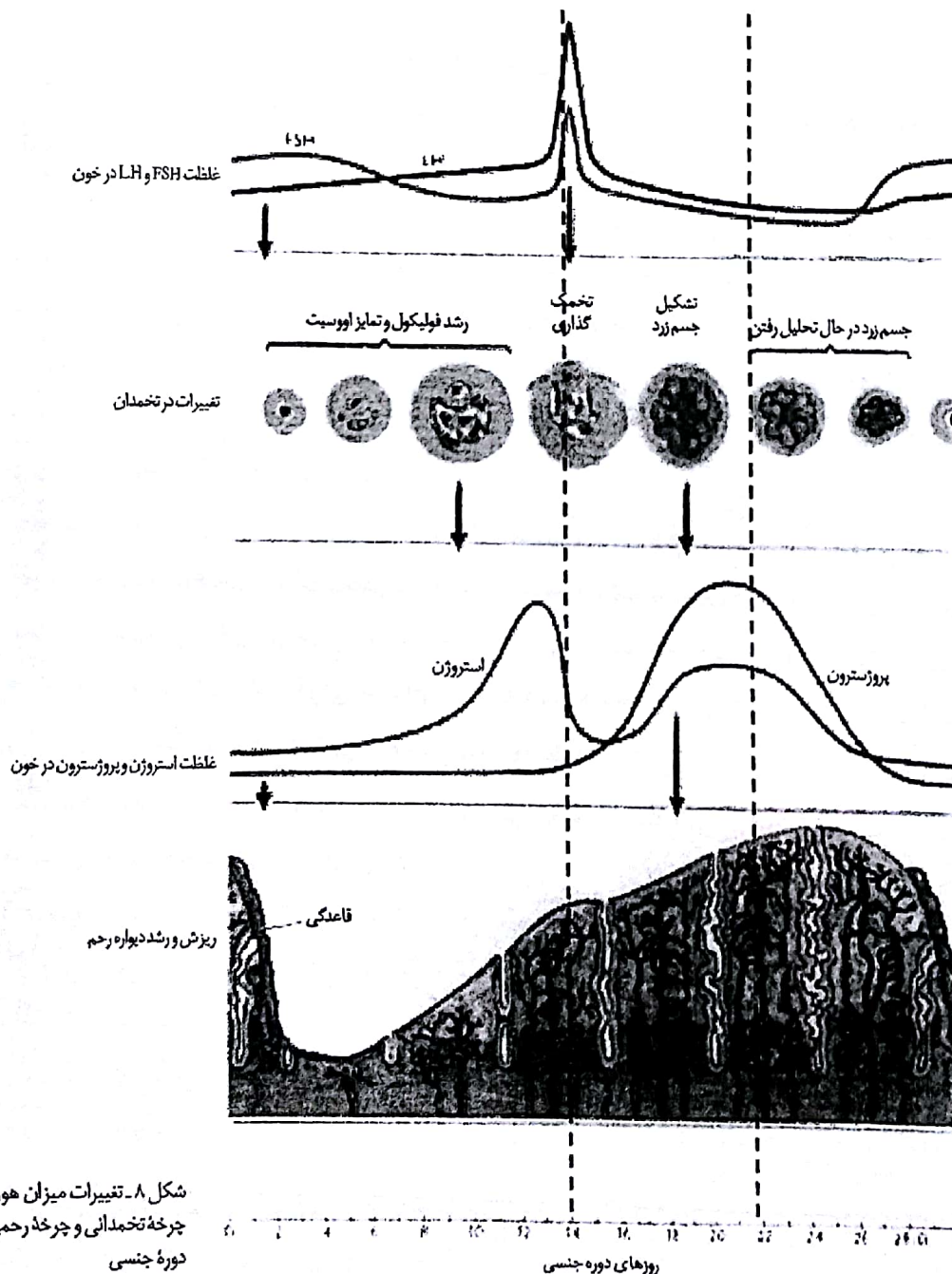
نکته ۳: هر چه فولیکول به بلوغ نزدیک‌تر می‌شود مقدار ترشح استروژن نیز بیشتر می‌شود، افزایش اندک استروژن در ابتدا مانع از ترشح بیشتر FSH و LH از هیپوفیز پیشین می‌شود (خودتنظیمی منفی). در روز ۱۳ چرخه‌ی جنسی، استروژن به حداکثر خود می‌رسد، پاسخ هیپوفیز پیشین در برابر مقدار زیاد هورمون استروژن، افزایش شدید ترشح LH است (خودتنظیمی مثبت). در روز سیزدهم، LH و FSH شروع به افزایش می‌کنند و در روز چهاردهم مقدار LH و FSH به حداکثر خود می‌رسد (LH حدود ده برابر و FSH حدود سه برابر می‌شود برای همین بیشترین اختلاف LH و FSH را داریم).

نکته ۴: حداکثر میزان LH (حدود روز ۱۴) سبب می‌شود اووسیت اولیه، اولین تقسیم میوزی (نه میوز II) خود را کامل کنند (اگر بگویند میوز I خود را آغاز می‌کنند غلط است)، با جدا شدن کروموزوم‌های همتا (نه کروماتیدهای خواهری) اووسیت ثانویه و اولین گویچه قطبی به وجود بیاید. چند ساعت بعد از میوز I در حدود روز چهاردهم، فولیکولی که بالغ شده به دیواره تخمدان می‌چسبید و تخمک گذاری انجام می‌شود. در این فرایند، اولین گویچه‌ی قطبی و اووسیت ثانویه همراه با تعدادی از یاخته‌های فولیکولی از سطح تخمدان خارج و وارد محوطه‌ی شکمی می‌شوند. یاخته‌های فولیکولی چسبیده به اووسیت در ادامه مسیر به تغذیه و محافظت از آن کمک می‌کنند.

نکته ۵: بعد از تخمک گذاری مقدار LH و FSH و استروژن در حال کم شدن است و مقدار پروژسترون در حال افزایش است. تا دو روز بعد از تخمک گذاری (یعنی اوایل مرحله لوتئال) استروژن در حال کاهش است، ولی دو روز بعد یعنی حدود روز ۱۶ مقدار استروژن دوباره افزایش می‌یابد. با آزاد شدن تخمک فاز فولیکولی به اتمام می‌رسد و سلول‌های فولیکولی در داخل تخمدان به جسم زرد تبدیل می‌شوند یعنی بعد از تخمک گذاری فاز لوتئال شروع می‌شود.

۳- روز چهاردهم تا بیست و هشتم (مرحله لوتئال):

بعد از تخمک گذاری ، باقیمانده‌ی سلول‌های فولیکول در داخل تخمدان به صورت توده‌ای یاخته‌ای در می‌آید که به آن **جسم زرد** می‌گویند. یعنی جسم زرد در نیمه دوره جنسی (شروع فاز لوتئال) از سلولهای فولیکولی به وجود می‌آید. جسم زرد توده‌ای زرد رنگ از سلول های فولیکولی است که مانند غده ای درون ریز عمل می‌کنند یاخته‌های جسم زرد با تأثیر هورمون LH فعالیت ترشح خود را افزایش می‌دهند و دوهورمون استروژن و پروژسترون را ترشح می‌کنند. همزمان با آغاز رشد فولیکول پاره شده مقدار تولید پروژسترون در حال افزایش و مقدار استروژن و LH و FSH در حال کاهش است. در مرحله لوتئال ، استروژن و پروژسترون با تأثیر بر هیپوفیز پیشین و هیپوتالاموس باعث ایجاد یک مکانیسم خود تنظیمی منفی می‌شوند که ترشح FSH و LH را مهار می‌کند. این خود تنظیمی منفی از ایجاد فولیکول های جدید در مرحله ی لوتئال جلوگیری می‌کند. در نیمه ی فاز لوتئال پروژسترون بالاتر از استروژن است. و LH و FSH پایین است.

چرخه‌ی تخمدانی:

نکته ۱: در تخمدان تعدادی اووسیت اولیه (که میوز یک خود را در دوران جنینی آغاز کرده است) به همراه یاخته‌های اطرافشان فولیکول (انبانک) را تشکیل می‌دهند که از دوره جنینی در تخمدان‌ها وجود دارند. در هر دوره جنسی یکی از فولیکول‌هایی که از همه رشد بیشتری پیدا کرده است، چرخه تخمدانی را آغاز و ادامه می‌دهد. اگر بگویند در شروع چرخه، فولیکول‌ها به وجود می‌آیند غلط است. چون در دوران جنینی به وجود آمده‌اند.

نکته ۲: لایه‌های یاخته‌ای این فولیکول تکثیر و حجیم می‌شوند و از یک سو شرایط رشد و نمو اووسیت اولیه درون فولیکول را فراهم و از سوی دیگر هورمون استروژن را ترشح می‌کنند که با رشد فولیکول میزان آن افزایش می‌یابد.

نکته ۳: چرخه تخمدانی با تأثیر هورمون‌های LH و FSH تنظیم و هدایت می‌شود. در سطح یاخته‌های فولیکولی گیرنده‌هایی وجود دارند که FSH به آن‌ها متصل می‌شود. با اتصال FSH به گیرنده‌های خود، فولیکول را تحریک کرده تا بزرگ و بالغ شود.

نکته ۴: حدود روز چهاردهم دوره در فولیکول بالغ شده‌ای که در این زمان به دیواره تخمدان چسبیده است تخمک گذاری انجام می‌شود. در این فرایند، اووسیت ثانویه همراه با تعدادی از یاخته‌های فولیکولی از سطح تخمدان خارج و وارد محوطه‌ی شکمی می‌شوند. یاخته‌های فولیکولی چسبیده به اووسیت در ادامه مسیر به تغذیه و محافظت از آن کمک می‌کنند.

نکته ۵: زیاد شدن LH که در اثر افزایش ترشح استروژن رخ می‌دهد، عامل اصلی تخمک گذاری است. به دنبال تخمک گذاری، باقی مانده فولیکول در تخمدان به صورت توده یاخته‌ای در می‌آید که به آن **جسم زرد** می‌گویند. یاخته‌های جسم زرد با تأثیر LH فعالیت ترشحی خود را افزایش می‌دهند و دو هورمون استروژن و هورمون پروژسترون را ترشح می‌کنند. این هورمون‌ها وقایع رحم را در دوره جنسی ادامه می‌دهند. اگر بارداری رخ دهد، جسم زرد به فعالیت خود تا مدتی ادامه می‌دهد و با این هورمون‌ها جدار رحم و در نتیجه جنین جایگزین شده در آن حفظ می‌شود. اگر بارداری رخ ندهد، جسم زرد در اواخر دوره جنسی تحلیل می‌رود و به جسمی غیرفعال به نام جسم سفید تبدیل می‌شود. غیرفعال شدن جسم زرد باعث کاهش استروژن و پروژسترون در خون می‌شود. کاهش این هورمون‌ها موجب ناپایداری جدار رحم و تخریب و ریزش آن می‌شود که علامت شروع دوره جنسی بعدی است.

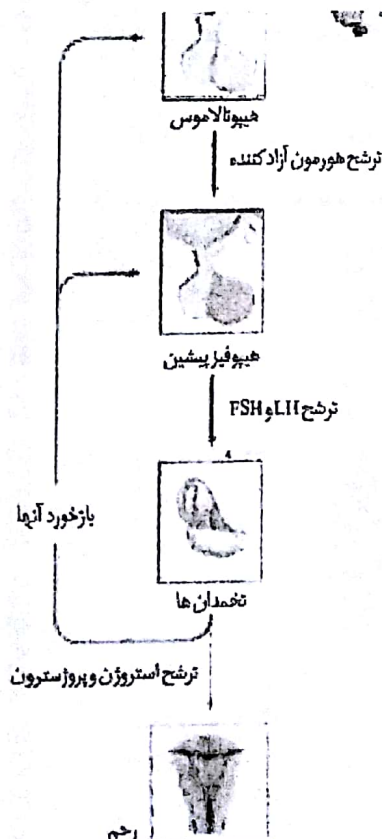
تنظیم هورمونی دستگاه تولید مثل در زن

نکته ۱: هورمون های زیرنهنج (هیپوتالاموس)، زیرمغزی پیشین (هیپوفیز پیشین) و تخمدان ها زمان وقایع متفاوت در دستگاه تولید مثلی زن را تنظیم می کنند. تنظیم میزان این هورمون ها به صورت بازخوردی (خودتنظیم) انجام می شود.

نکته ۲: در ابتدای دوره مقدار دو هورمون جنسی استروژن و پروژسترون در خون کم است. این کمبود به هیپوتالاموس آزادکننده پیامی می دهد که هورمون آزادکننده های ترشح کند. هورمون آزادکننده بخش پیشین هیپوفیز را تحریک تا ترشح هورمون های LH و FSH را افزایش دهد. هورمون FSH موجب رشد فولیکول و هورمون LH موجب رشد جسم زرد می شود. با رشد فولیکول ترشح استروژن و با رشد جسم زرد ترشح پروژسترون افزایش می یابد.

نکته ۳: استروژن و پروژسترون باعث رشد دیواره داخلی رحم و ضخیم شدن آن شده و با این کار، رحم را برای بارداری احتمالی آماده می کنند. همچنین با تأثیر روی هیپوتالاموس با بازخورد منفی از ترشح هورمون آزادکننده LH و FSH می کاهند. این بازخورد از رشد و بالغ شدن فولیکول های جدید در طول دوره جنسی جلوگیری می کند. در انتهای دوره، کاهش میزان این هورمون ها در خون به ویژه روی دیواره داخلی رحم تأثیر می کند. استحکام آن کاهش یافته و در طول چند روز بعد، از هم می پاشد و قاعدگی رخ می دهد. کاهش پروژسترون و استروژن همچنین روی هیپوتالاموس اثر کرده و ترشح مجدد هورمون آزادکننده را LH و FSH آغاز می کند که همان شروع دوره جنسی بعدی است.

نکته ۴: استروژن در واقع دو نقش متضاد را ایفا می کند؛ در غلظت کم (تا روز ۱۳) از آزاد شدن LH و FSH ممانعت می کند (بازخورد منفی) اما حدود روز چهاردهم دوره، زمانی که استروژن به حداکثر مقدار خود رسیده است، محرکی برای آزاد شدن زیادی مقدار LH و FSH از هیپوفیز پیشین می شود (بازخورد مثبت). این تغییر ناگهانی در مقدار هورمون ها، باعث می شود در تخمدان، باقی مانده فولیکول به جسم زرد تبدیل شود.

نکته ۱: سرنوشت جسم زرد در پایان نیمه دوم چرخه جنسی:

الف) اگر لقاح صورت گرفته باشد: جسم زرد تا چند هفته باقی می ماند (نه تا آخر حاملگی) و تخمدان به فعالیت ترشحی خود ادامه می دهد و با ترشح استروژن و پروژسترون باعث پایداری رحم می شود. در طول حاملگی چون استروژن و پروژسترون بالا است، قاعدگی صورت نمی گیرد و دیواره رحم تخریب نمی شود. در طول حاملگی استروژن و پروژسترون با خود تنظیمی منفی، مانع فعالیت ترشحی هیپوفیز پیشین و هیپوتالاموس می شوند و چون مقدار LH و FSH خون پایین است، فولیکول جدیدی رشد نمی کند و اووسیت جدیدی میوز I خود را کامل نمی کند. و تخمک گذاری صورت نمی گیرد.

ب) اگر حاملگی رخ ندهد: در اواخر فاز لوتئال (حدود روز ۲۷)، جسم زرد از بین می رود و به جسم سفید تبدیل می شود. و هم زمان با آغاز تحلیل توده‌ی زرد رنگ از فعالیت ترشحی تخمدان کاسته می شود و مقادیر استروژن و پروژسترون در خون کاهش می یابد. و این کاهش هورمون سبب ریزش دیواره رحم می شود. و از طرفی کاهش استروژن و پروژسترون باعث می شود که بر فعالیت ترشحی هیپوفیز پیشین افزوده شود و مقدار LH و FSH اندکی بالا روند و یک فولیکول (انبانک) جدید تحت تأثیر این هورمون ها قرار گیرد و یک دوره جدید شروع شود.

نکته ۳: پایدار باقی ماندن جسم زرد بعد از فاز لوتئال نشانه‌ی حاملگی است (نه به وجود آمدن آن) اگر در پایان لوتئال مقدار استروژن و پروژسترون کاهش پیدا نکند و یا LH و FSH افزایش پیدا نکند نشان دهنده‌ی این است که جسم زرد فعال است.

نکته ۴: وقایع چرخه‌ی قاعدگی رحم مستقیماً تحت کنترل هورمون استروژن و پروژسترون تخمدان است و ترشح استروژن و پروژسترون از تخمدان، تحت تأثیر مستقیم پیک‌های شیمیایی هیپوفیز پیشین (LH و FSH) است و هیپوفیز پیشین تحت کنترل مستقیم هورمون آزاد کننده هیپوتالاموس است. یعنی چرخه‌ی قاعدگی اساساً تحت کنترل سیستم عصبی مرکزی (هیپوتالاموس) است.

نکته ۴: توجه کنید ژن گیرنده FSH در سلول‌های فولیکولی و گیرنده LH در جسم زرد تخمدان بیان می شود. سلول‌های دیواره‌ی رحم برای هورمون‌های هیپوفیز پیشین (LH و FSH) گیرنده ندارند ماهیچه‌های صاف رحم برای هورمون ترشح شده از هیپوفیز پسین (اکسی توسین) گیرنده دارند.

نکته ۵: توجه کنید که سلول‌های فولیکولی و جسم زرد دیپلوئید و سوماتیک هستند و با تقسیم میتوز افزایش می یابد توجه کنید سلول‌های فولیکولی و جسم زرد توانایی میوز و جدا کردن کروموزوم هم‌تا را ندارد. این سلول‌ها درون ریز محسوب می شوند. و ترشحات خود را ابتدا وارد آب میان بافتی و سپس وارد خون می کنند. ترشحات این سلول‌ها تحت کنترل مستقیم هورمون‌های هیپوفیز پیشین و اساساً تحت کنترل هیپوتالاموس هستند.

نکته ۶: منشأ سلول‌های جسم زرد از سلول‌های فولیکولی پاره شده است. بعد از تخمک گذاری، سلول‌های فولیکولی که پاره شده‌اند رشد کنند و به جسم زرد تبدیل می شود. در شروع رشد سلول‌های فولیکولی پاره شده مقدار LH و FSH و استروژن در حال کاهش است و مقدار پروژسترون در حال افزایش است و تفاوت میان مقدار استروژن و پروژسترون خون کاهش می یابد.

نکته ۷: در یک چرخه ی جنسی زنان ، حداکثر اندازه ی جسم زرد در اواسط مرحله ی لوتئال است. در این هنگام مقدار پروژسترون بالاتر از مقدار استروژن خون است و استروژن و پروژسترون با ایجاد یک مکانیسم خود تنظیمی منفی فعالیت ترشحی هیپوفیز پیشین (FSH و LH) را مهار می کند.

نکته ۸: توجه کنید که هیچوقت پروژسترون باعث خود تنظیمی مثبت نمی شود. همواره پاسخ هیپوفیز پیشین در برابر مقدار زیاد هورمون پروژسترون کاهش ترشح LH و FSH است. ولی استروژن در شرایطی می تواند باعث خود تنظیمی مثبت شود زمانی که فولیکول به بلوغ خود نزدیک می شود ترشح استروژن بیشتر می شود و پاسخ هیپوفیز پیشین در برابر مقدار زیاد استروژن باعث افزایش ترشح LH می شود.

نکته ۹: بعد از میوز I و بعد از تخمک گذاری مقدار LH و FSH و استروژن کاهش می یابد و پروژسترون افزایش می یابد.

نکته ۱۰: در یک چرخه جنسی زنان، زمانی که FSH از LH بیشتر است: ۱- هفته اول فاز فولیکولی ۲- اواخر فاز لوتئال زمانی است که جسم زرد تحلیل می رود و به جسم سفید تبدیل می شود.

نکته ۱۱: در یک چرخه ی جنسی زنان، زمانی که پروژسترون از استروژن بالاتر است، قطعاً اواسط فاز لوتئال است که در این هنگام جسم زرد فعال است. و دیواره ی رحم ضخیم و پر خون است. و به علت خود تنظیمی منفی فعالیت ترشحی هیپوفیز مقدار LH و FSH کاهش یافته است.

نکته ۱۲: در یک چرخه ی جنسی زنان، در اوایل لوتئال و در اواخر لوتئال غلظت استروژن و پروژسترون هم اندازه هستند.

نکته ۱۳: در یک چرخه جنسی زنان، زمانی که پروژسترون شروع به کاهش می کند قطعاً جسم زرد در حال تحلیل رفتن است، اواخر فاز لوتئال است و مقدار استروژن هم رو به کاهش است برای همین به فعالیت هیپوفیز پیشین افزوده می شود و با افزایش FSH یک فولیکول جدید رشد می کند و چرخه جدیدی شروع می شود.

نکته ۱۴: در یک چرخه جنسی زنان، زمانی که استروژن شروع به کاهش می کند دو حالت می توان در نظر گرفت: ۱- بلافاصله بعد از میوز I یعنی اواخر مرحله ی فولیکولی، که در این حالت پروژسترون رو به افزایش است. ۲- اواخر فاز لوتئال

نکته ۱۵: میوز I (یعنی تبدیل اووسیت اولیه به اووسیت ثانویه و اولین گویچه قطبی): یعنی جدا شدن کروموزوم های همتا و قرار گیری تترادها در استوای سلول، در آخرین روز فاز فولیکولی (حدود روز چهاردهم چرخه قاعدگی) انجام می شود. زمانی است که مقدار استروژن و LH و FSH بالا است ولی هنوز مقدار پروژسترون پایین است. در این هنگام اختلاف میان LH با FSH و استروژن با پروژسترون در بیشترین حد خود قرار دارد و هنوز جسم زرد تشکیل نشده است. میوز I در داخل تخمدان قبل از تخمک گذاری است. اگر بگویند هنگام قرارگیری تترادها در استوای سلول ، LH و FSH و استروژن شروع به افزایش می کنند غلط است چون از قبل شروع به افزایش کرده اند.

نکته ۱۶ : میوز II (یعنی جدا شدن کروماتیدهای خواهری اووسیت): میوز II یعنی تبدیل اووسیت ثانویه به اووتید و دومین گویچه قطبی، بعد از تخمک گذاری و بعد از لقاح درون لوله فالوپ رخ می‌دهد. میوز II در اوایل فاز لوتئال رخ می‌دهد زمانی است که جسم زرد فعال و در حال بزرگ شدن است. و مقدار پروژسترون رو به افزایش و استروژن و LH و FSH رو به کاهش است. اگر بگویند هنگام جدا شدن کروماتیدهای خواهری اووسیت ، LH و FSH و استروژن شروع به کاهش می‌کنند غلط است چون از قبل شروع به کاهش کرده‌اند. توجه کنید که میوز II برخلاف میوز I وابسته به حداکثر میزان LH نیست.

نکته ۱۷ : حداکثر میزان LH سبب می‌شود که اووسیت اولیه (نه اووسیت ثانویه) ، میوز I (نه میوز II) خود را کامل کند (نه اینکه آغاز کند). توجه کنید که اگر بگویند حداکثر LH باعث می‌شود اووسیت اولیه میوز I خود را آغاز کند غلط است، چون میوز I خود را در دوران جنینی آغاز کرده است.

نکته ۱۸ : در یک چرخه جنسی زنان، زمانی اختلاف میان LH و FSH در بیشترین حد خود قرار دارد، حدود روز چهاردهم است و میوز I انجام می‌شود و اووسیت اولیه به اووسیت ثانویه تبدیل می‌شود. و اووسیت ثانویه و اولین گویچه قطبی از تخمدان آزاد می‌شود. بلافاصله بعد از تخمک گذاری میزان LH و FSH (هورمون‌های مترشح از هیپوفیز) کاهش می‌یابند در این هنگام مقدار استروژن در حال کاهش و مقدار پروژسترون در حال افزایش است. تفاوت میان استروژن و پروژسترون خون کم می‌شود.

نکته ۱۹ : در یک چرخه جنسی زنان، کمترین ضخامت رحم، در اواخر قاعدگی (هفته ی اول مرحله ی فولیکولی) است ولی بیشترین ضخامت دیواره ی رحم در روز ۲۶ (اواخر مرحله ی لوتئال) است. قبل از تخمک گذاری، ترشح استروژن رو به افزایش می‌گذارد و در اثر آن دیواره ی رحم ضخیم و پر خون می‌شود. بعد از تخمک گذاری، مقادیر بالای استروژن و پروژسترون سبب ضخیم شدن بیشتر و حفظ دیوار رحم می‌شود.

نکته ۲۰ : در یک چرخه جنسی زنان، اگر بگویند در شروع مرحله ی لوتئال، دیواره ی رحم شروع به ضخیم و پر خون شدن می‌کند، غلط است چون شروع رشد دیواره ی رحم در فاز فولیکولی و به عهده ی استروژن است. در شروع مرحله ی لوتئال دیواره ی رحم ضخیم تر و پر خون تر می‌شود.

لقاح و رشد و نمو جنین

نوزاد آدمی، زندگی را به صورت یک یاخته تخم آغاز می کند. تخم با تقسیمات متوالی با طی مراحل سرانجام به جنین و نوزاد متمایز می یابد.

نکته ۱: اووسیت ثانویه پس از تخمک گذاری از طریق شیپور فالوپ وارد لوله رحم می شود. حرکات زوائد انگشت مانند، و انقباض عضلات صاف دیواره و زنتش مژک های لوله فالوپ، باعث حرکت اووسیت ثانویه به سمت رحم می شود. با ورود مایع منی به رحم میلیون ها اسپرم به سمت اووسیت ثانویه شنا می کنند، ولی فقط تعداد کمی از آنها در لوله رحم به اووسیت می رسند. برای ورود به اووسیت باید از دو لایه خارجی و داخلی اطراف آن عبور کنند. لایه خارجی، باقی مانده یاخته های فولیکولی و لایه داخلی، شفاف و زله ای است. در حین عبور اسپرم از لایه خارجی، کیسه آکروزوم پاره می شود تا آنزیم های آن لایه داخلی را هضم کند.

نکته ۲: لقاح موقعی آغاز می شود که غشای یک اسپرم و غشای اووسیت ثانویه با همدیگر تماس پیدا کنند. در این زمان، ضمن ادغام غشای اسپرم با غشای اووسیت، تغییراتی در سطح اووسیت ثانویه اتفاق می افتد که باعث ایجاد پوششی به نام جدار لقاحی می شود. جدار لقاحی از ورود اسپرم های دیگر به اووسیت ثانویه جلوگیری می کند.

نکته ۳: با ورود سر اسپرم به اووسیت اولیه، پوشش هسته ای اسپرم ناپدید می شود و ۲۳ عدد کروموزوم (فام تن) تک کروماتیدی اسپرم به درون سیتوپلاسم اووسیت ثانویه رها می شوند. در همین حال، اووسیت ثانویه، میوز II را تکمیل می کند و به تخمک تبدیل می شود. ضمن میوز II پوشش هسته تخمک نیز ناپدید می شود. بعد از میوز II، دو مجموعه کروموزوم (فام تن) اسپرم و تخمک باهم مخلوط می شوند و پوشش جدیدی اطراف کروموزوم های اسپرم و تخمک را فرامی گیرد و یاخته تخم با ۲۳ جفت کروموزوم شکل می گیرد.

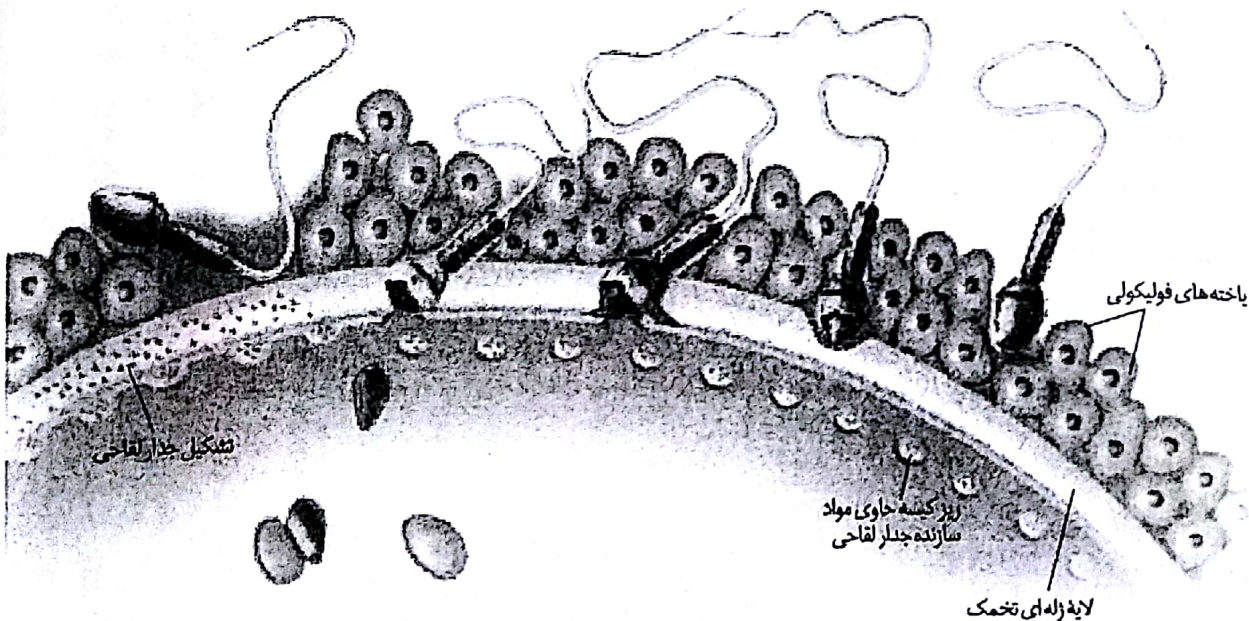
۵- تشکیل جدار لقاحی برای جلوگیری از ورود اسپرم های دیگر

۴- هسته اسپرم وارد تخمک شده با هسته تخمک ادغام می شود

۳- غشای اسپرم به غشای تخمک ملحق می شود

۲- آکروزوم اسپرم پاره شده، آنزیم های هضم کننده را آزاد تا لایه زله ای را هضم کند

۱- اسپرم با فشار درین یاخته های فولیکولی وارد می شود تا به لایه زله ای تخمک برسد.

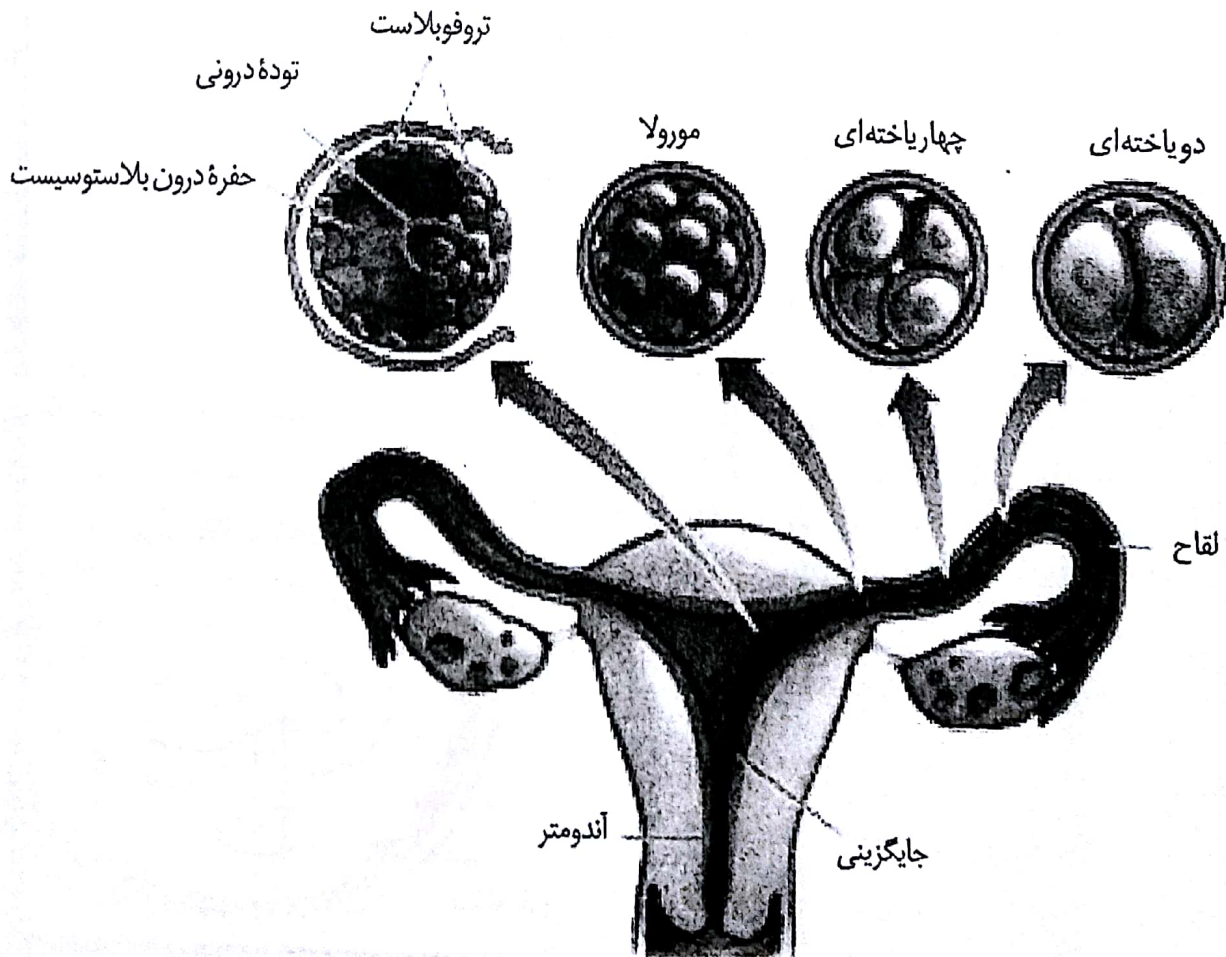
وقایع پس از لقاح

نکته ۱: حدود ۲۶ ساعت پس از لقاح، یاخته تخم درون لوله فالوپ تقسیمات میتوزی خود را شروع می کند. نتیجه آن، ایجاد توده یاخته ای است که تقریباً به اندازه تخم است؛ زیرا یاخته های حاصل از تقسیم رشد نکرده اند. این توده توپر (مورولا) در لوله رحم به سمت رحم حرکت می کند.

نکته ۲: شروع اولین تقسیم میتوزی سلولهای تخم در طول لوله فالوپ (نه داخل رحم) آغاز می شود. این تقسیمات از سلول تخم تعداد زیادی سلول کوچکتر تولید می کند بنابراین نسبت سطح به حجم سلول ها افزایش پیدا می کند.

نکته ۳: هنگام تشکیل مورولا تخمدان در هفته اول مرحله ی لوتئال قرار دارد و منبع تولید پروژسترون (جسم زرد) فعال است مقدار استروژن و پروژسترون بالاست (البته پروژسترون بالاتر از استروژن است) ولی به علت خود تنظیمی منفی از فعالیت ترشحی هیپوفیز کاسته شده است مقدار LH و FSH کاهش یافته است برای همین بلوغ فولیکول های جدید در تخمدان متوقف شده است.

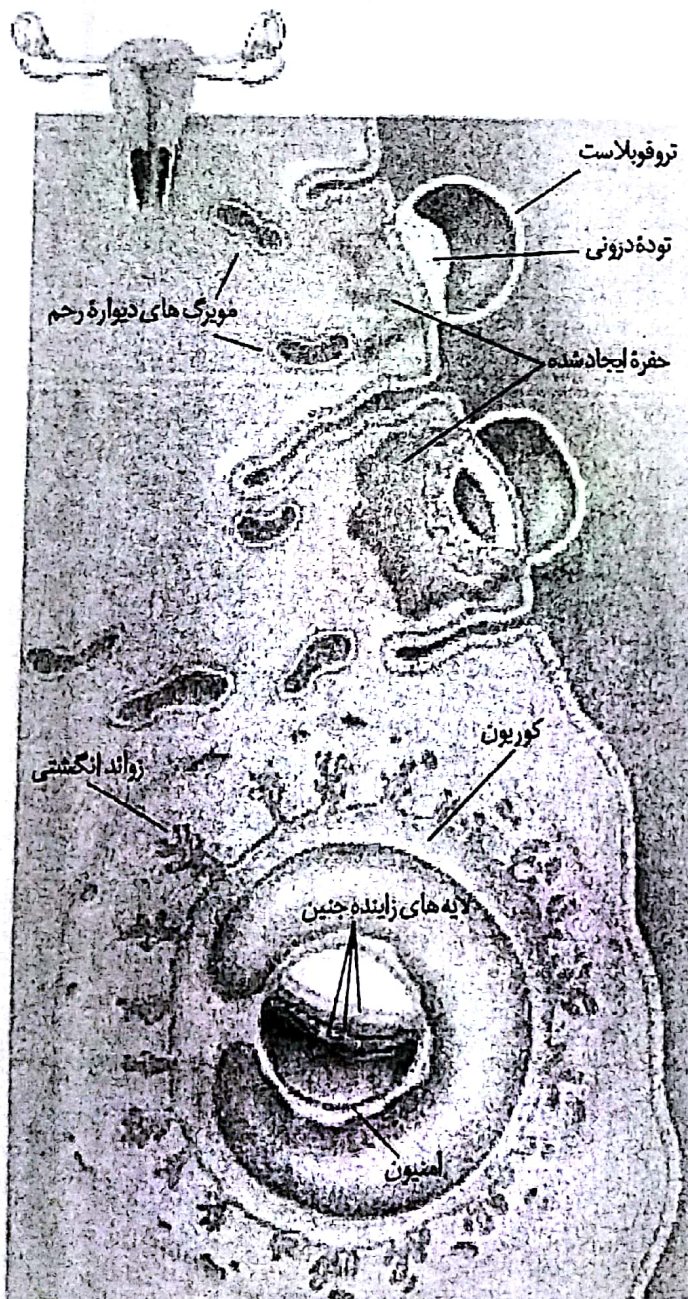
نکته ۴: پس از رسیدن به رحم به شکل کره توخالی در آمده و درون آن با مایعات پرمی شود. در این مرحله، به آن بلاستوسیست گفته می شود. بلاستوسیست، یک لایه بیرونی به نام تروفوبلاست دارد که سرانجام در تشکیل جفت دخالت می کند و یاخته های درون بلاستوسیست توده ی یاخته ای درونی را تشکیل می دهند که از این سلول ها جنین بوجود می آید.

جایگزینی:

نکته ۱: بلاستوسیست، یک لایه بیرونی به نام تروفوبلاست دارد که سرانجام در تشکیل جفت دخالت می‌کند. یاخته‌های درون بلاستوسیست توده یاخته‌ای درونی را تشکیل می‌دهند. این یاخته‌ها حالت بنیادی دارند و منشأ بافت‌های مختلف تشکیل دهنده جنین هستند. یاخته‌های بنیادی، یاخته‌هایی تخصص نیافته‌اند که توانایی تبدیل شدن به یاخته‌های متفاوتی را دارند. از توده درونی لایه‌های زاینده جنینی شکل می‌گیرند که هر کدام منشأ بافت‌ها و اندام‌های مختلف‌اند.

نکته ۲: یاخته‌های لایه بیرونی بلاستوسیست که تروفوبلاست نام دارند، آنزیم‌های هضم‌کننده‌ای را ترشح می‌کنند که یاخته‌های جدار رحم را تخریب کرده و حفره‌ای ایجاد می‌کنند که بلاستوسیست در آن جای می‌گیرد. به این فرایند جایگزینی گفته می‌شود. یاخته‌های جنین در این مرحله مواد مغذی مورد نیاز خود را از این بافت‌های هضم‌شده به دست می‌آورند. سلول‌های تروفوبلاست، با میتوز زیاد می‌شوند، از تمایز تروفوبلاست، کوریون به وجود می‌آید. و از تعامل کوریون و دیواره‌ی رحم (آندومتر)، جفت به وجود می‌آید.

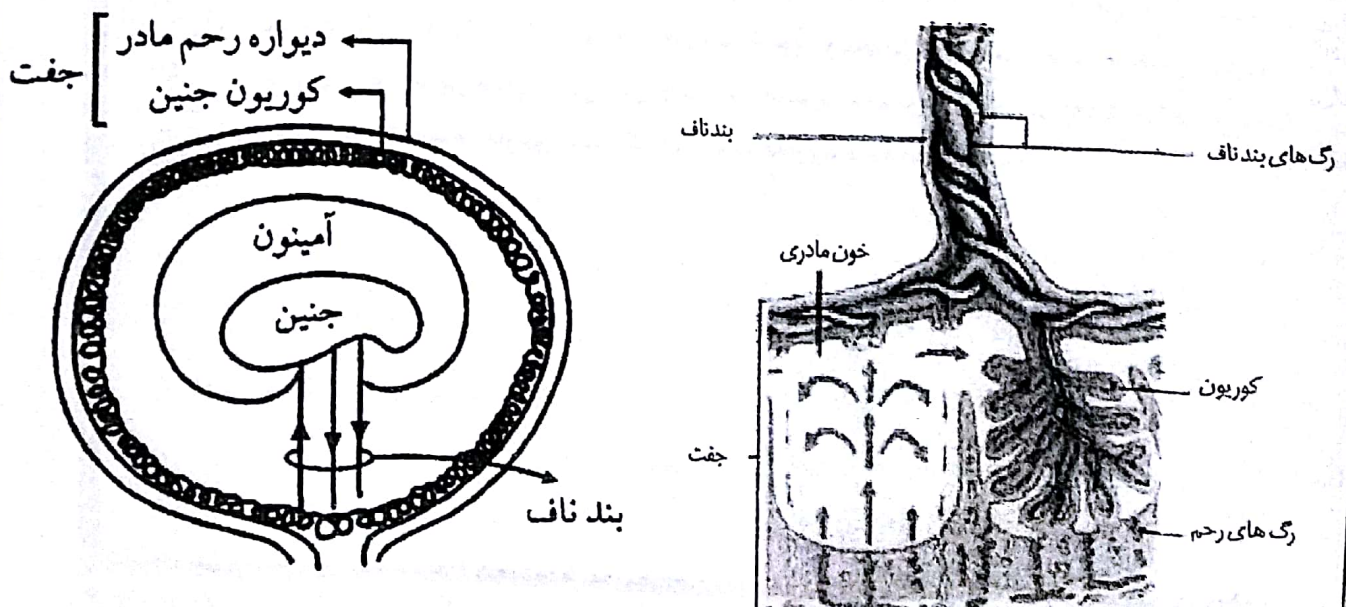
نکته ۳: یاخته‌های تروفوبلاست (کوریون)، هورمونی به نام HCG ترشح می‌کنند که وارد خون مادر می‌شود و اساس تست‌های بارداری است. این هورمون سبب حفظ جسم زرد و تداوم ترشح هورمون‌های پروژسترون از آن می‌شود. وجود این هورمون‌ها در خون از قاعدگی و تخمک‌گذاری مجدد جلوگیری می‌کند.

نکته ۴: عمل جایگزینی رویان در مرحله بلاستوسیست است (نه تخم‌ونه مورولا) و از سمت توده‌ی یاخته‌ی درونی به دیواره‌ی رحم متصل می‌شود. هنگام جایگزینی تخمدان در نیمه‌ی مرحله‌ی دوم (لوتئال) قرار دارد، مقدار هورمون HCG روبه‌افزایش است و منبع تولید پروژسترون (جسم زرد) فعال است. مقدار استروژن و پروژسترون بالاست (البته پروژسترون بالاتر از استروژن است) ولی به علت خودتنظیمی منفی از فعالیت ترشحی هیپوفیز کاسته شده است. مقدار LH و FSH کاهش یافته است برای همین بلوغ فولیکول‌های تخمدان متوقف شده است.

نکته ۵: در ادامه پرده‌های محافظت‌کننده در اطراف جنین تشکیل می‌شوند که مهم‌ترین آنها درون شامه‌ی جنین (آمنیون) و برون شامه‌ی جنین (کوریون) هستند. آمنیون در حفاظت و تغذیه جنین نقش دارد. کوریون در تشکیل جفت و بند ناف دخالت می‌کند. جفت رابط بین بند ناف و دیواره‌ی رحم است.

بند ناف:

بند ناف سه عدد رگ خونی دارد شامل یک عدد سیاهرگ با خون روشن و دو عدد سرخرگ با خون تیره است که جفت را به رویان وصل می‌کند. سیاهرگ از سرخرگ‌ها قطورتر است و خون روشن را از کوریون به جنین منتقل می‌کند و سرخرگ‌ها خون تیره‌ی جنین را به کوریون منتقل می‌کنند. (خون درون رگ‌های بند ناف و کوریون مربوط به جنین است نه خون مادر). اگر بگویند سیاهرگ‌های بند ناف غلط است.

کنترل ورود و خروج مواد در جفت

تمایز جفت از هفته دوم بعد از لقاح شروع می‌شود، ولی تا هفته دهم ادامه دارد و بند ناف، رابط بین جنین و جفت است که در آن دو عدد سرخرگ خون تیره‌ی جنین را به جفت می‌برند و یک عدد سیاهرگ خون روشن را از جفت به جنین می‌رساند. خون مادر و جنین در جفت به دلیل وجود پرده کوریون مخلوط نمی‌شود، ولی می‌تواند بین دو طرف این پرده مبادله مواد صورت گیرد.

نکته ۱: مواد مغذی، اکسیژن و بعضی از پادتن‌ها از طریق جفت به جنین منتقل می‌شوند تا جنین تغذیه و محافظت شود. و مواد دفعی جنین نیز از همین طریق به خون مادر منتقل می‌شود. در عین حال، عوامل بیماری‌زا و موادی مانند نیکوتین، کوکائین و الکل نیز می‌توانند از جفت عبور کنند و روی رشد و نمو جنین تأثیر سوء بگذارند. با توجه به عبور مواد از جفت و تأثیر زیان‌آور بعضی از داروها روی رشد و نمو، زنان باردار باید از مصرف هرگونه دارو در دوران بارداری، به جز با تجویز پزشک متخصص، خودداری کنند.

تشکیل بیش از یک جنین

در حین تقسیمات اولیه تخم ممکن است یاخته‌های بنیادی از هم جدا شوند، یا توده درونی بلاستوسیست به دو یا چند قسمت تقسیم شود. در این حالت، بیش از یک جنین شکل می‌گیرند که این جنین‌ها همسان‌اند. اگر این جنین‌ها کاملاً از هم جدا نشوند، به هم چسبیده متولد می‌شوند. ممکن است تخمدان‌های یک فرد در یک دوره بیش از یک اووسیت ثانویه آزاد کنند و دو یا چند لقاح انجام شود. در این حالت، اگر مراحل رشد و نمو در آنها کامل شود، دوقلو یا چند قلوهای ناهمسان متولد می‌شوند که ممکن است شباهتی به هم نداشته و حتی از لحاظ جنسیت هم متفاوت باشند.

از طرف دیگر ممکن است در بعضی از زنان یا مردان، یاخته جنسی تولید نشود یا به دلایلی بین اسپرم و تخمک، لقاح موفقی انجام نشود. در این صورت، بحث ناباروری مطرح می‌شود که با روش‌هایی و با کمک فناوری، بعضی از آنها را برطرف می‌کنند.

صوت نگاری (سونوگرافی)

در این روش تشخیصی، از امواج صوتی با بسامد (فرکانس) بالا استفاده می‌کنند. این امواج برخلاف که در رادیولوژی از آن استفاده می‌شود، برای جنین ضرری ندارد. امواج را با کمک دستگاهی به X اشعه درون بدن می‌فرستند و بازتاب آنها را دریافت کرده به صورت تصویر ویدئویی نشان می‌دهند. تشخیص بارداری در ماه اول، اندازه‌گیری ابعاد جنین برای تعیین سن، جنسیت جنین، سالم بودن جنین از لحاظ حرکتی و عملکرد بعضی از اندام‌ها مثل قلب از جمله مواردی است که در صوت نگاری، مشخص می‌شود.

تولد و زایمان

در ابتدا سر جنین به سمت پایین فشار وارد و کیسه آمنیون را پاره می‌کند. در نتیجه، مایع آمنیوتیک یک مرتبه به بیرون ترشح می‌شود. خروج این مایع، نشانه نزدیک بودن زایمان است. هورمون‌ها در این مرحله نقش اساسی دارند؛ از جمله اکسی توسین که ماهیچه‌های دیواره رحم را تحریک می‌کند، تا انقباض آغاز شود و در ادامه، دفعات و شدت انقباض را مرتباً بیشتر می‌کند. به همین دلیل، پزشکان برای سرعت دادن به زایمان اکسی توسین را به مادر تزریق می‌کنند. شروع انقباض ماهیچه‌های رحم با دردهای زایمان همراه است. دهانه رحم در هر بار انقباض، بیشتر باز می‌شود و سر جنین بیشتر به آن فشار می‌آورد. با افزایش انقباضات ترشح اکسی توسین با بازخورد مثبت افزایش یافته و باعث می‌شود نوزاد آسان‌تر و زودتر از رحم خارج شود. به طور طبیعی ابتدا سر و سپس بقیه بدن از رحم خارج می‌شود. در مرحله بعد با ادامه انقباض رحم، جفت و اجزای مرتبط با آن، از رحم خارج می‌شود. هورمون اکسی توسین، علاوه بر تأثیر در زایمان، ماهیچه صاف غدد شیری را نیز منقبض می‌کند تا خروج شیر انجام شود. البته تحریک گیرنده‌های موجود در غدد شیری با مکیدن نوزاد، اتفاق می‌افتد و از طریق بازخورد مثبت، تنظیم می‌شود. مکیدن نوزاد باعث افزایش هورمون‌ها و افزایش تولید و ترشح شیر می‌شود.

نکته: اکسی توسین: هورمون پروتئینی است توسط ریبوزوم‌های در جسم سلولی نورون‌های هیپوتالاموس با صرف انرژی ساخته می‌شود. و در هیپوفیز پسین با آگوسیتوز (با صرف انرژی) از انتهای آکسون‌ها آزاد می‌شود. این هورمون سبب خروج شیر از غده‌ی پستانی مادر و باعث انقباض عضلات صاف رحم در هنگام زایمان می‌شود. توجه کنید که اکسی توسین باعث شیرسازی نمی‌شود.

تولید مثل در جانوران و نحوه لقاح:

الف) لقاح خارجی:

در آبزیان مثل بیشتر ماهی‌ها، دوزیستان و بی‌مهرگان آبزی لقاح خارجی دیده می‌شود. در این روش والدین گامت‌های خود را در آب می‌ریزند و لقاح در آب صورت می‌گیرد. برای افزایش احتمال برخورد گامت‌ها، والدین تعداد زیادی گامت را همزمان وارد آب می‌کنند. برای همزمان شدن گامت‌ها به آب عوامل متعددی دخالت دارد از جمله دمای محیط، طول روز، آزاد کردن مواد شیمیایی توسط نر یا ماده یا بروز بعضی رفتارها مثل رقص عروسی در ماهی‌ها.

ب) لقاح داخلی:

در این جانوران، اسپرم وارد دستگاه تولید مثلی فرد ماده می‌شود و لقاح در بدن ماده انجام می‌شود. انجام این نوع لقاح، نیازمند دستگاه تولید مثلی با اندام‌های تخصص یافته است.

۱- جانوران مهره‌داران خشکی‌زی (مانند خزندگان، پرنده‌گان، پستانداران) و بی‌مهرگان خشکی‌زی (مانند حشرات) ۲- بعضی از آبزیان مثل سخت پوستان (خرچنگ) و بعضی ماهی‌ها مثل کوسه دیده می‌شود.

نکته ۱: اسبک ماهی، لقاح داخلی دارد. موجود ماده تخمک را به درون حفره‌ای در بدن جنس نر منتقل می‌کند. لقاح در بدن نر انجام می‌شود و جنس نر، جنین‌ها را در بدن خود نگه می‌دارد پس از طی مراحل رشد و نمو، نوزادان متولد می‌شوند.

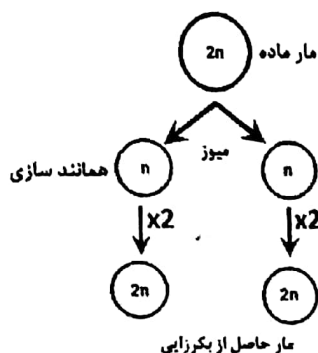
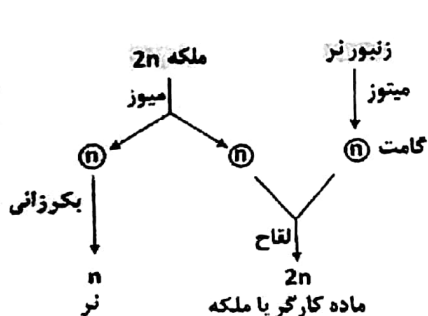
نکته ۲: تولید مثل جنسی برای جانورانی که حرکت کندی دارند و یا تنها زندگی می‌کنند، مشکل ساز است؛ زیرا جفت یابی به سختی صورت می‌گیرد. رفع این مشکل به دو صورت انجام شده است:

هر مافرودیت (نرماده):

به طور مثال در کرم‌های پهن و حلقوی دیده می‌شود در این جانوران یک فرد هر دو نوع دستگاه تولید مثلی نر و ماده را دارند. در کرم‌های پهن مثل کرم کبک، هر فرد تخمک‌های خود را بارور می‌کند. در مورد کرم‌های حلقوی، مثل کرم خاکی، لقاح دو طرفی انجام می‌شود، یعنی وقتی دو کرم خاکی در کنار هم قرار می‌گیرند، اسپرم‌های هر کدام تخمک‌های دیگری را بارور می‌سازد.

بکرزایی

نوعی دیگر از تولید مثل جنسی است و برای مثال در زنبور عسل و بعضی ماهی‌ها دیده می‌شود. در این روش فرد ماده، گاهی اوقات به تنهایی تولید مثل می‌کند. در این حالت یا تخمک بدون لقاح شروع به تقسیم میتوز می‌کند و موجود هاپلوئید (تک لاد) را به وجود می‌آورد. یا از روی کروموزوم‌های تخمک یک نسخه ساخته می‌شود تا کروموزوم‌های تخمک دو برابر شوند و سپس شروع به تقسیم می‌کند و موجود دیپلوئید (دو لاد) را به وجود می‌آورد.

جاننداری که تنفس نایی دارند می تواند حاصل بکرزایی باشد (مثل زنبور نر)

نکته ۱: زنبور نر هاپلوئید و حاصل بکرزایی است و با میتوز، اسپرم تولید می کند. همه زنبورهایی که حاصل بکرزایی اند قطعاً نر و هاپلوئید هستند، زنبور نر کروموزوم همتا ندارد بنابراین میوز، تتراد، کراسینگ اور ندارد، یعنی ضمن تقسیم، کروموزوم همتا از هم جدا نمی شوند. زنبور نر تمام ژن های خود را فقط از یک والد (مادر) دریافت می کند. ولی همه ژن های مادر را دریافت نکرده است.

نکته ۲: در بیشتر جانوران گامت حاصل تقسیم میوز است. ولی در برخی جانوران گامت حاصل تقسیم میتوز است. در زنبور اسپرم حاصل میتوز است.

نکته ۳: برخی جاندارانی که در تولید مثل جنسی شرکت می کنند هیچ وقت میوز، تتراد، کراس، جدا شدن کروموزوم همتا ندارند به طور مثال زنبور نر در تولید مثل جنسی شرکت می کنند ولی با میتوز اسپرم تولید می کنند یعنی از هر سلول زاینده زنبور نر طی هر بار فقط دو گامت از یک نوع ایجاد می شود.

نکته ۴: زنبور نر تمام ژن های خود را فقط از یک والد (نه والدین) دریافت می کند. ولی همه ژن های مادر را دریافت نکرده است.

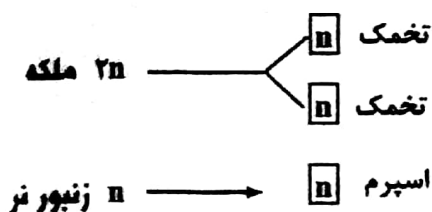
نکته ۵: هر زنبور حاصل از بکرزایی توانایی تولید مثل دارد، بنابراین می تواند ژن های خود را به نسل بعد منتقل کند. زنبور حاصل از بکرزایی در تولید مثل جنسی شرکت می کند، توانایی تولید گامت را دارد ولی توانایی بکرزایی را ندارد. هر زنبور حاصل از بکرزایی قطعاً از لحاظ جنسیت و ژنوتیپ و تعداد کروموزوم با والدش متفاوت است. ولی می تواند فنوتیپش مشابه باشد.

نکته ۶: هر زنبور حاصل از حاصل از لقاح گامت ها، قطعاً ماده است. زنبور دیپلوئید نمی تواند حاصل بکرزایی باشد. بیشتر زنبورهای دیپلوئید (ماده) به کارگر تبدیل می شوند که نمی توانند ژن های خود را به نسل بعد منتقل کنند بنابراین بیش تر زنبورهای دیپلوئید برخلاف زنبورهای هاپلوئید (زنبورهای حاصل از بکرزایی) توانایی تولید مثل ندارند.

نکته ۶: هر زنبوری که توانایی بکرزایی دارد، قطعاً دیپلوئید است و نمی تواند حاصل بکرزایی باشد. زنبوری که توانایی بکرزایی دارد از رشد تخم به وجود آمده است، تمام ژن های یکی از والدین را دریافت کرده و از والد دیگر فقط نیمی را دریافت کرده.

نکته ۷: در زنبور نر برخلاف ماده تبادل قطعه بین یک کروموزوم با هر کروموزومی، جهش محسوب می شود.

نکته ۸: زنبوری که حاصل از بکرزایی است نیاز به آمیزش ندارد و چون هاپلوئید است، هر صفت (چه اتوزومی و چه وابسته به X) توسط یک الل کنترل می شود برای همین یک الل مغلوب به تنهایی می تواند در بروز صفت مغلوب نقش داشته باشد. زنبور نر نمی تواند صفت حد واسط را بروز بدهد.

تغذیه و حفاظت جنین

نکته ۱: مواد غذایی مورد نیاز جنین تا چند روز پس از لقاح و تشکیل تخم از اندوخته‌ی غذایی تخمک تأمین می‌شود. این اندوخته مخلوطی از مواد مغذی متفاوت است. اندازه‌ی تخمک در جانوران مختلف بستگی به میزان اندوخته دارد. در جانوران تخم‌گذار (پرندگان، خزندگان) زیاد است؛ زیرا در دوران جنینی ارتباط غذایی بین مادر و جنین وجود ندارد. در پستانداران به دلیل ارتباط خونی بین مادر و جنین و در ماهی‌ها و دوزیستان به علت دوره جنینی کوتاه میزان این اندوخته کم است.

نکته ۲: در جانورانی که لقاح خارجی دارند تخمک دیواره‌ای چسبناک و ژله‌ای دارد که پس از لقاح تخمک‌ها را به هم می‌چسباند. این لایه‌ی ژله‌ای ابتدا از جنین در برابر عوامل نامساعد محیطی محافظت می‌کند و سپس به عنوان غذای اولیه‌ی مورد استفاده جنین قرار می‌گیرد.

نکته ۳: در جانورانی که لقاح داخلی دارند، حفاظت جنین به صورت متفاوتی انجام می‌شود. در جانوران تخم‌گذار وجود پوسته‌ی ضخیم در اطراف تخم از جنین محافظت می‌کند. البته برای محافظت بیشتر:

- ۱- در خزندگان مثل لاک‌پشت تخم‌ها با ماسه و خاک پوشانده می‌شوند. ۲- پرندگان روی تخم‌ها می‌خوابند
- ۳- پستاندار تخم‌گذار مثل پلاتی‌پوس، تخم را در بدن خود نگه می‌دارد و چند روز مانده به تولد نوزاد، تخم‌گذاری می‌کند و روی آن‌ها می‌خوابد تا مراحل نهایی رشد و نمو طی شود.

نکته ۴: در پستانداران کیسه‌دار، مثل کانگورو جنین ابتدا درون رحم رشد و نمو را آغاز می‌کند. به دلیل مهیا نبودن شرایط به صورت نارس متولد می‌شود و خود را به درون کیسه‌ای که بر روی شکم مادر است می‌رساند و در آن جا ضمن محافظت شدن از غدد شیری درون آن تغذیه می‌کند تا مراحل رشد و نمویی را کامل کند.

نکته ۵: در پستانداران جفت‌دار، جنین درون رحم مادر رشد و نمو را آغاز و از طریق اندامی به نام جفت با خون مادر مرتبط می‌شود و از آن تغذیه می‌کند. در این جانوران، بهترین شرایط ایمنی و تغذیه برای جنین مهیا است. پس از تولد هم از غدد شیری مادر تغذیه می‌کند تا زمانی که بتواند به طور مستقل به زندگی ادامه دهد.

تخم‌های لاک‌پشت

تخم پلاتی‌پوس

تخم پرنده در آشیانه